

ikke som den nærmeste genvej til bedre integration.

Kl. 17:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:20

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg må altså en gang til erklære mig enig. Jeg vil så sige, at uanset hvor store eller små kompetencer det enkelte menneske har, er det vigtigt, at udlændinge, når de har fået en opholdstilladelse her i Danmark, mødes lige præcis der, hvor de er, og at man så ud fra der, hvor de er, og de muligheder, de har, prøver at finde ud af, hvordan de bedst kan komme videre.

Men der er altså meget stor forskel på kommunerne. Jeg har nu rejst rundt, og jeg kan se, at der er private firmaer, der har specialiseret sig i det her og ikke bare får folk i skånejob, men i egentlige job. Vi skal videre ad den vej.

Men hr. Morten Østergaard tilhører jo et parti, der ikke kan prale af, at det var bedre i dets tid. Jeg er altså bare nødt til at sige, at tallene viser, at det går langt bedre. Det er mit indtryk, at de resultater, der nu er forbedrede, begynder at have en selvforstærkende virkning, fordi der er gjort en jætteindsats. Selvfølgelig kan den blive bedre, og der er nogle kommuner, der er bedre end andre; der er nogle sprogskoler, der er bedre end andre; og der er nogle kommuner, der er mere kreative netop med hensyn til at få hjulpet folk i gang med en efteruddannelse.

Kl. 17:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Østergaard for en sidste bemærkning.

Kl. 17:21

Morten Østergaard (RV):

Man kan jo spørge sig selv, hvad vi skal med et integrationsministerium, når det er sådan, at hvis det ikke går godt, er det enten, fordi noget ikke blev rigtigt i 1990'erne, eller fordi noget ikke er godt ude i kommunerne. Men når spørgsmålet er, hvilke initiativer ministeren vil tage på baggrund af en kritik fra Rigsrevisionen, er ministeren os svar skyldig.

Lad mig så vende tilbage til det med den værdimæssige eller holdningsmæssige integration, som ministeren indledte med. Der synes jeg bare, at det klinger en lille smule hult. Man har under dække af en voldsom værdikamp, hvor der bliver lavet erklæringer om det ene og det andet,

som gud og hvermand skal skrive under på, om ting, de muligvis aldrig nogen sinde havde overvejet at forbyrde sig mod alligevel – jeg tænker her på medborgerskabserklæringer og erklæringer i forbindelse med fribyordninger og andre ting – siden 2003 ikke konkret været i stand til at omsætte dem til målsætninger for integrationsindsatsen. Er det ikke sådan, at man enten må fjerne den målsætning eller omsætte ordene til handling? For ellers bliver det jo bare til hykleri.

Kl. 17:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:22

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg er komplet uenig med hr. Morten Østergaard, og jeg er ikke hr. Morten Østergaard svar skyldig, for jeg kan fremlægge tal på tal om, at det går langt bedre med integrationen. Sådan er det. Der er jo jævnlige historier i dagspressen, som stammer fra vores tal fra de undersøgelser og de evalueringer, vi og andre foretager.

Det går langt bedre. Det nytter ikke noget, at man siger, at vi er svar skyldig, eller at vi ikke har foretaget os noget, eller at der ikke er grund til at have et Integrationsministerium. Jo, det er der, men der er lang vej endnu, for vi overtog altså et bo, hvor der skulle gøres et hovedrengøringsarbejde, før vi overhovedet kunne komme i gang.

Kl. 17:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Spørgsmålet er sluttet, og hermed er også spørgstiden afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Forespørgsel nr. F 36:

**Forespørgsel til integrationsministeren:
Hvad kan ministeren oplyse om situationen for ofre for menneskehandel og deres muligheder for ikke at blive handlet igen, herunder muligheden for ophold i Danmark?**

Af Line Barfod (EL), Frank Aaen (EL), Per Clausen (EL) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL).
(Anmeldelse 14.05.2008. Fremme 16.05.2008.
Eventuel afstemning udsættes til torsdag den 29. maj 2008).

Kl. 17:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse vil finde sted i morgen, torsdag den 29. maj 2008.

Den første er fru Line Barfod som ordfører for forespørgerne for at begrunde forespørgslen.

Kl. 17:23

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Line Barfod (EL):

I den seneste tid har vi alle med gru kunnet følge sagen fra Østrig med en kvinde og hendes børn, der var spærret inde og blev seksuelt udnyttet. Vi har tidligere kunnet høre om en anden sag fra Østrig med en ung kvinde, der også var spærret inde i årevis, og som blev voldtaget gentagne gange. Og aviserne har været fyldt med overvejelser om, hvordan det her kunne finde sted, og hvordan det kunne være, at der ikke var nogen, der gjorde noget.

Her for nylig kunne vi i B.T. læse følgende historie:

Jane er 18 år. Hun er dårlig til at læse og skrive. Hun kender ikke månederne i året. Hun har gået i skole i 3 år. Hun blev af en bekendt fra sin hjemby i Tjekkiet inviteret til Danmark på ferie. Hendes bekendt var en bagmand, der havde lokket hende til Danmark. Hun blev truet på livet, slået og låst inde. Hun blev tvunget til at gå på gaden for at tjene penge til sine bagmænd. Hver dag arbejdede hun fra kl. 12 til kl. 05. Hun skulle tjene 4.000 kr. om dagen, som hendes bagmænd tog. Hun blev låst inde i en lejlighed og hver dag transporteret til og fra arbejde.

Sådan nogle forhold findes i Danmark i dag. Jeg synes, vi har en stor forpligtelse til at hjælpe de ofre, der bliver udsat for den slags i Danmark, og ikke bare sende dem ud af landet hurtigst muligt, som det sker i dag. Og derfor håber jeg meget, at vi kan bruge forespørgselsdebatten i dag til at diskutere, hvordan vi giver disse ofre for menneskehandel en ordentlig behandling i Danmark, herunder hvordan vi sikrer, at de kan få ophold i Danmark, indtil vi er sikre på, at de kan få sig et godt liv, hvor de ikke bliver handlet igen.

Kl. 17:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren for forespørgerne. Og så er det integrationsministeren for besvarelse.

Kl. 17:25

Besvarelse

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu er det måske ikke det bedste udgangspunkt at henvise til nogle sager i Østrig, der drejer sig om noget andet, når vi nu står med et emne, hvor mange partier står bag diverse lovændringer og handlingsplaner i de senere år.

Jeg vil godt tage udgangspunkt i Danmark og på en lidt mere saglig vis henvise til det, mange af partierne har været enige om i en årrække, idet vi jo, allerede rimelig hurtigt efter at der skete et systemskifte i dansk politik, udarbejdede en handlingsplan til bekæmpelse af kvindehandel. Den handlingsplan blev fulgt op af et tillæg i 2005, der som bekendt drejer sig om børn, og senere igen er der sket ændringer i 2007.

Det er vigtigt at understrege, at den handlingsplan, som jo altså omfatter flere ministerier ud over Integrationsministeriet, omfatter både forebyggende og støttende og efterforskningsmæssige aktiviteter, og velfærdsministeren koordinerer dette arbejde.

Der sker fortsat en udmøntning af handlingsplanen i et samarbejde mellem Ligestillingsministeriet, Justitsministeriet, Udenrigsministeriet og Integrationsministeriet, og der er oprettet et center mod menneskehandel, som skal sikre mulige ofre for menneskehandel en forbedret og koordineret behandling.

Derudover skal centeret fungere som et nationalt referencecenter på menneskehandelsområdet, og blandt centerets opgaver er udvikling af metoder til identifikation af ofre i en kombination af indsamlings og formidling af viden, uddannelse af fagfolk, kontakt til internationale netværk osv. Mange af disse aktiviteter foregår netop under mit område.

Der er jo som bekendt også sket lovændringer, og det betyder for handlede voksne, at udvisningspraksis for udlændinge, der har været udsat for menneskehandel, er ændret. Det er jo sådan nu, at udlændinge, der har været udsat for menneskehandel, kan tilbydes en udvidet refleksionsperiode på op til 100 dage, og at udlændinge, der har været udsat for menneskehandel, kan tilbydes en forberedt hjemsendelse.

Det er jo virkelig forbedringer for de pågældende kvinder. De får en lang række tilbud her i landet, hvis de ønsker at holde kontakten med udlændingemyndighederne i stedet for at blive udvist med det samme. Og jeg skal understrege,

at det, jeg nævner her, altså mere er sociale tilbud til de pågældende kvinder, som de kan få, samtidig med at vi forbereder udrejsen for dem, som også betyder, at man forsøger at få ordentlige forhold for dem, når de kommer hjem.

Det er meget tydeligt at se i debatten, at det her blandes sammen med politiets sager. Det, jeg taler om her, har intet med efterforskning at gøre. Det er allerede sådan i dag – og derfor behøver fru Line Barfod såmænd ikke plædere for en ændring af loven – med hensyn til efterforskningen af bagmandskriminaliteten inden for det her hæsle område, som vi jo er enige om at det er, at hvis politiet kommer og siger, at de af efterforskningsmæssige årsager har brug for et vidne, at de har brug for, at der er en kvinde, som bliver i landet i længere tid, end hun ellers skulle være her – for så vidt også ud over de 100 dage, vil jeg godt gøre opmærksom på – så kan vi give hende en opholdstilladelse hos udlændingemyndighederne.

Der har været en stor misforståelse i forbindelse med det her, og jeg synes, det er vigtigt her ved debattens begyndelse, at vi altså gør os klart, at vi på den ene side har et mere, kan man godt sige, socialpolitisk tiltag, der hedder, at vi giver tilbud om forberedt hjemsendelse, samtidig med at vi hjælper kvinden, mens hun er her, og at vi på den anden side altså med opholdstilladelser kan bistå politiet, hvor det efterforskningsmæssigt er nødvendigt.

Men det, som fru Line Barfod er inde på, med at man, fordi man er handlet, skulle have et særligt opholdsgrundlag, og at man så skulle kunne få opholdstilladelse alene af den grund – det er sådan, jeg hører det – kan vi overhovedet ikke medvirke til. Det ville da også bare betyde, at alle mulige andre kom og ville have opholdstilladelse med den samme begrundelse, og det ville igen betyde, at alle kvinder ville blive mistænkeliggjort, for man skulle først se på, om det var sandt, hvad de sagde, og det ville så gå ud over præcis de kvinder, som vi gerne vil hjælpe.

Kl. 17:30

Jeg skal så sige, at der er det kedelige ved disse ordninger, at selv om vi jo altså får kontakt med kvinderne gennem f.eks. politiet, så viser det sig, at kvinderne er meget utilbøjelige til at tage imod disse tilbud. Det kniber med at få foretaget nogle forberedte hjemsendelser. Kvinderne vælger åbenbart selv at tage et andet sted hen, og jeg skal ikke gøre mig klog på, hvor det er. Vi giver tilbud om at anbringe dem på krisecentre, men vi må altså konstatere, at væk er de

Der er så yderligere det, at nogle søger asyl – det er så en helt anden gruppe igen – og der ved fru Line Barfod jo også, at det så er lykkedes at få asyl, fordi der altså har været en så stærk formodning om, at de simpelt hen ville blive forfulgt, når de kom hjem, at der er blevet udstedt asyl.

Vi vil meget gerne bistå disse kvinder, men vi må sige, at de ikke rigtig vil være med til at få den hjælp, som vi tilbyder dem. De foretrækker tilsyneladende at rejse ud af landet.

Når det drejer sig om børn – der har jeg flere gange været i samråd – vil jeg sige, at det jo gælder for alle børn, at vi naturligvis ikke bare sender dem hjem, ud i den blå luft; det er jo noget, vi alle må være optaget af. De har selvfølgelig de samme muligheder og flere muligheder, fordi de får professionel bistand. Lige så snart vi får fat i de mindreårige, som viser sig at være handlet, får de en rådgiver, sådan at de hele tiden har en voksen professionel ved deres side, som kan bistå dem, og de bliver indkvarteret specielle steder for børn, hvor de hele tiden er overvåget af voksne.

Så jeg må sige, at jeg egentlig synes, at regeringen alt i alt har stillet de tilbud til rådighed, som vi egentlig kan stille til rådighed, men at der jo desværre er for få, som benytter dem. Men det har altså ikke noget at gøre med, at man skal give flere opholdstilladelser. Det vil undergrave hele systemet med opholdstilladelser, hvis der pludselig er en bestemt gruppe, som altså får en særlig grund til at kunne få opholdstilladelse fuldstændig uden for det system, som vi nu ellers i mange år har bygget op i Danmark. Så det må vi fra regeringens side afvise. Vi holder fast i det regeringsgrundlag, som er blevet offentliggjort her i november. Vi ønsker en fast og en fair udlændingepolitik, og jeg kan tilføje, at vi stiller mange sociale tilbud til rådighed for disse kvinder, hvis de ellers ville tage imod dem.

Kl. 17:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Så er det ordføreren for forespørgerne, fru Line Barfod.

Kl. 17:33

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Line Barfod (EL):

Jeg må indrømme, at jeg er noget skuffet over at høre ministerens besvarelse, især afslutningen om, at vi ikke kan give ophold og mulighed for

ophold til disse kvinder, fordi det vil undergrave systemet.

Hvis der var et svar, jeg ikke havde forventet af integrationsministeren, så var det, at systemet kommer før hensynet til mennesker, især når vi taler om mennesker, der er ofre for en af de værste forbrydelser, vi overhovedet kan forestille os. For mennesker, der er ofre for menneskehandel, og som i mange tilfælde er blevet tævet, og som er blevet voldtaget mange gange dagligt, siger man, at det er vigtigere at opretholde et system end at kunne hjælpe disse mennesker.

Jeg er godt klar over, at ministeren så siger, at vi stiller nogle forskellige tilbud til rådighed, men at disse ofre desværre ikke vil tage imod dem.

Nu har vi jo så med nogle af de sager, der har været, kunnet se, at de slet ikke har fået tilbudt; at politiet i mange tilfælde slet ikke har tilkaldt de sociale myndigheder eller en ngo; at der har været nogle tilfælde, hvor Reden-Stop Kvindehandel har siddet og ventet og ventet for at komme til at tale med de kvinder, der var blevet befriet, men ikke har fået lov til det af politiet. Jamen det er jo klart, at kvinderne ikke tager imod tilbuddene, hvis de slet ikke får mulighed for at høre om dem.

Hvis vi skal hjælpe disse kvinder, og hvis vi skal have nogle flere af dem til at tage imod tilbuddene og helst også skal have nogle af dem til at fortælle om, hvad de har været igennem, og vidne mod deres bagmænd, så er det fuldstændig afgørende, at vi holder op med at betragte dem som illegale kriminelle, men begynder at betragte dem som ofre, ofre for en af de værste forbrydelser, vi kan forestille os, og som nogle, der har behov for hjælp og støtte, og som ikke altid, når de bliver befriet fra deres fangenskab, er i stand til så lige at sige de rigtige ord eller at turde fortælle sandheden.

Mange af dem kommer fra lande, hvor de absolut ikke har tillid til myndigheder eller politi, men er bange for at blive voldtaget igen af politi og myndigheder. Mange af dem er i en situation, hvor der er voldsomme trusler på livet mod både dem selv og deres familie i hjemlandet. Man kan ikke regne med, at de bare umiddelbart er i stand til at sige de rigtige ord, der kan udløse den rigtige behandling i systemet. Det er jo derfor, vi skal have ændret holdning, og én måde at være med til at ændre holdning på er at give mulighed for, at disse ofre kan få en opholdstilladelse.

Jeg må indrømme, at jeg så også har svært ved at forstå systemargumentet, ud fra at det sådan rent sagligt skulle ødelægge systemet, at der ud over at være mulighed for at få ophold, hvis man bliver gift, eller hvis man får et godkendt arbejde, så også er en mulighed for ophold til ofre for menneskehandel. Det er jo ikke et forslag om, at man pr. automatik skal have en opholdstilladelse, fordi man siger, at man er offer for menneskehandel, men at det skal være en mulighed i loven, hvad det ikke er i dag. Det er alene det, som forslaget går på, og særlig, når vi nu har fået et svar fra regeringen, nemlig svar på spørgsmål 232 i Folketingets Socialudvalg, hvoraf det fremgår, at regeringen ikke kan garantere, at et eneste af de mennesker, vi har sendt ud som mulige ofre for menneskehandel, ikke er blevet handlet igen.

Jeg er klar over, at man så samtidig henviser til, at man håber, at det med den nye handlingsplan går meget bedre. Men af alle dem, der er blevet sendt ud indtil nu, er der ikke en eneste, om hvem regeringen kan sige, at der her er et menneske, vi ved ikke er blevet handlet igen. Og der mener jeg, at vi som et af de rigeste lande i verden har et meget stort ansvar for at sikre, at disse mennesker får en anden mulighed, får en mulighed for at få et andet liv og også for at vende tilbage med en anden baggrund og en anden historie, end at de har været tvunget til at arbejde i prostitution.

Derfor er det så vigtigt, at man har muligheden for et længere ophold end de 100 dage, hvor man kan komme sig, både socialt, menneskeligt og fysisk og også har muligheden for at få noget uddannelse, en arbejds erfaring, så man kan komme tilbage til sit hjemland og der har en mulighed for at tjene penge på en anden måde og har en anden historie om, hvad man har lavet i Danmark, end at man har været i prostitution, og at man har muligheden for at få nogle ordentlige kontakter i hjemlandet, der kan sikre, at man ikke bare bliver handlet igen.

Derfor skal jeg på vegne af Enhedslisten, Socialdemokraterne, SF, Radikale, Ny Alliance og Gitte Seeberg (UFG) fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget ønsker en større indsats for at hjælpe ofre for menneskehandel og pålægger derfor regeringen at ændre lovgivningen, så der kan gi-

ves opholdstilladelse til ofre for menneskehandel.»

(Forslag til vedtagelse nr. V 69).

Kl. 17:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse, og det er fremsat af S, SF, Radikale, Ny Alliance, Enhedslisten og Gitte Seeberg (UFG):

»Folketinget ønsker en større indsats for at hjælpe ofre for menneskehandel og pålægger derfor regeringen at ændre lovgivningen, så der kan gives opholdstilladelse til ofre for menneskehandel.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 69).

Dette forslag til vedtagelse vil nu indgå i de videre forhandlinger. Tak til ordføreren.

Vi går i gang med partiordførerne, og den første ordfører, der får ordet, er Venstres ordfører, fru Karen Ellemann.

Kl. 17:39

(Ordfører)

Karen Ellemann (V):

Menneskehandel er grusomt og fuldstændig uacceptabelt, det kan vi vist alle sammen være enige om. Derfor satte regeringen allerede i 2002 ind med sin banebrydende handlingsplan til bekæmpelse af kvindehandel, der har gjort Danmark til frontløber på området. Kernen i indsatsen er det opsøgende arbejde og hjælpen til ofre for kvindehandel, men handlingsplanen indeholder også en styrkelse af politiets arbejde og det internationale samarbejde, en opskrift, mange europæiske lande søger inspiration i.

Med den nye handlingsplan, hvor bl.a. refleksionsperioden blev udvidet til 100 dage, har vi gjort en god plan bedre. Men hjælpen til de handlede kvinder bør ikke stoppe her. Venstre vil mere end blot give dem en ordentlig behandling de første måneder, vi vil give dem et tilbud, som de kan tage med videre i livet, nemlig et tilbud om en frisk start i hjemlandet. Ministeren gjorde i sin tale grundigt rede for initiativerne i handlingsplanen, så det vil jeg ikke gå så meget i detaljer med lige nu.

Til dem, der ikke mener, at handlingsplanen er tilstrækkelig, vil jeg gerne sige: Giv nu lige handlingsplanen en chance, den er stadig ved at blive implementeret. Jeg vil i den sammenhæng dog gerne gøre opmærksom på, at politiet allerede i 2007 rejste flere sigtelser for menneskehandel end i de 4 foregående år tilsammen, og at

sigtelserne for rufferi og mellemmandsvirksomhed steg med 65 pct. fra 2006 til 2007. Det vidner da om, at der sker noget, og at vi med handlingsplanen er på rette vej.

Men den her forespørgsel vedrører primært ofrenes mulighed for ophold i Danmark. Flere partier har i medierne givet udtryk for, at de ønsker, at ofrene skal have opholdstilladelse i Danmark, men det mener Venstre af flere grunde ikke er en god idé. Helt overordnet er det et meget uheldigt signal at sende til pigerne: Hvis du vil have opholdstilladelse i Danmark, skal du bare komme herop som sexslave. Samtidig vil det jo gøre rekrutteringsarbejdet endnu nemmere for bagmændene, hvis de også kan lokke med opholdstilladelse.

Der har også været en idé fremme om, at ofrene skulle tilbydes opholdstilladelse, hvis de vidnede mod deres bagmænd, sådan lidt a la den belgiske model, men det mener jeg heller ikke er nogen god idé, da det vil svække deres vidneudsagn betragteligt. Det frarådes i øvrigt også af flere forskere, som peger på, at kvinderne skal have mulighed for at starte et nyt liv uden for sexindustrien i hjemlandet helt i tråd med handlingsplanen.

I Venstre mener vi, at det er bedre at tilbyde ofrene en bred vifte af hjælp såsom sundhedsfremmende behandling, juridisk bistand, socialpædagogisk hjælp, psykologhjælp og sikre forhold. Det skulle også gerne hjælpe ofrene til at føle sig trygge ved de danske myndigheder, så de kan bistå politiet i efterforskningen mod bagmændene. Det er i øvrigt værd at notere sig, at ofre for menneskehandel på lige fod med alle andre kan søge asyl. Der er flere eksempler på handlede kvinder, der har fået asyl, da de risikerede at blive forfulgt i hjemlandet. Men det at være sexslave berettiger i sig selv ikke til at få asyl. Og det gør det heller ikke i andre lande, heller ikke i Belgien.

Som tidligere nævnt bliver alle ofre for menneskehandel tilbudt ophold i Danmark i op til 100 dage, så de har mulighed for at få den nødvendige hjælp. Samtidig giver det de danske myndigheder mulighed for at forberede deres hjemrejse og ankomst i hjemlandet, så det kan ske på en fornuftig måde og under ordnede forhold, et forslag, der i øvrigt blev enstemmigt vedtaget her i salen sidste år.

De Konservative, Dansk Folkeparti og Venstre fremsætter hermed følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at »Handlingsplan til bekæmpelse af handel med mennesker 2007-2010« fortsætter indsatsen mod menneskehandel og har iværksat en række væsentlige initiativer, bl.a. lovgivning, der skal sikre en helhedsorienteret*) indsats for personer, der har været udsat for menneskehandel, tages regeringens redegørelse til efterretning.

Folketinget pålægger regeringen at måle virkningen af handleplanen, herunder 100-dagesreglen, så Folketinget inden nytår kan diskutere sagen igen.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 70).

Kl. 17:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er nu fremsat et forslag til vedtagelse af fru Karen Ellemann, hr. Martin Henriksen og hr. Mike Legarth:

»Idet Folketinget konstaterer, at »Handlingsplan til bekæmpelse af handel med mennesker 2007-2010« fortsætter indsatsen mod menneskehandel og har iværksat en række væsentlige initiativer, bl.a. lovgivning, der skal sikre en helhedsorienteret indsats for personer, der har været udsat for menneskehandel, tages regeringens redegørelse til efterretning.

Folketinget pålægger regeringen at måle virkningen af handleplanen, herunder 100-dagesreglen, så Folketinget inden nytår kan diskutere sagen igen.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 70).

Også dette forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Så er der foreløbig to korte bemærkninger, først er det fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 17:45

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Tak. Giv tid, giv tid, siger ordføreren. Jeg ved ikke, om man overhovedet kan tillade sig at tale om at give tid, når der lige nu – i det her øjeblik – et eller andet sted ude i København er i hvert fald mindst én kvinde, som ligger og bliver krænket i et eller andet skummelt kælderlokale under slavelignende forhold.

Men det, jeg egentlig gerne vil spørge ordføreren om, er, hvordan ordføreren stiller sig til, at fru Karin Riis-Jørgensen, EU-parlamentariker

*) I det omdelte forslag står fejlagtigt »helhedsorienteret«.

for Venstre, faktisk er dybt rystet over, at hendes eget parti ikke vil tage initiativ til at tilbyde længere ophold i Danmark til handlede kvinder, som altså har været udsat for voldsomt krænkende forbrydelser.

Kl. 17:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:45

Karen Ellemann (V):

Vi kan jo være enige om, at så længe der handles med mennesker, uanset om det foregår i Danmark eller andre steder i verden, hvilket det jo også gør, kan det være svært at sige, om vi gør det godt nok. Men jeg synes, det er naivt at tro, at vi fra den ene dag til den anden simpelt hen bare kan forhindre al menneskehandel. Vi mener – Venstres folketingsgruppe og Venstres gruppe samlet – at der med handleplanen her er gjort en stor indsats mod menneskehandel på mange områder med alle de muligheder, der er i den plan.

Så min opfordring, både til oppositionen og bestemt også til Karin Riis-Jørgensen, er da: Lad nu den her handleplan få lov at blive ført helt ud i livet.

Kl. 17:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Fru Pernille Vigsø Bagge for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 17:46

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Lad os ikke diskutere det der med, hvor lang tid de her kvinder har.

Ordføreren sagde i sit indlæg, at der er en masse gode tiltag i handleplanen, som bliver ført ud i livet, og at vi bare skal vente. Men hvordan harmonerer det med, at regeringen ikke har kunnet give den der garanti for, at de folk, der bliver sendt ud, ikke bliver genhandlet, at det ikke sker for en eneste?

I et svar, jeg tror, det var til fru Line Barfod, har ministeren jo svaret, at man ikke har den der garanti for, at folk ikke bliver sendt hjem til genhandel, til nye slavelignende forhold. Er det ikke ifølge ordføreren meget utilfredsstillende? Ville det ikke absolut kunne afhjælpes med en meget bedre indsats her i Danmark, altså i form af ophold?

Kl. 17:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Karen Ellemann (V):

Jeg har netop redegjort for, og ministeren har redegjort for, at de initiativer, der bliver taget, og de muligheder, der er i Danmark, jo i høj grad sætter fokus på, at offeret kan få skabt sig en holdbar tilværelse i sit hjemland ved en hjemrejse, og det mener jeg at der er meget fokus på i forbindelse med den 100-dages-periode, hvor man er her, og hvor der altså bliver etableret hjælp til, at man får forberedt en holdbar hjemrejse.

Derfra – og det må jeg da være ærlig at sige – slutter den danske indsats. Så er personen hjemme i hjemlandet igen efter alle de initiativer, der har været taget, og al den hjælp og støtte, der har været givet fra dansk side.

Kl. 17:47

ger i handlingsplanen. At påstå, at Venstre er fuldstændig ligeglad med, hvad der sker med de ofre, er jo direkte usandt. Det har jeg klart redegjort for.

Jeg vedstår, at når personen er kommet til sit hjemland, efter at hjemrejsen har været forbedret og der er truffet aftaler enten med lokale organisationer eller pårørende i hjemlandet, er det da kun rimeligt, at de danske myndigheders forpligtelse ophører.

Det er naturligvis meget rørende, at fru Line Barfod på den måde tilsyneladende ønsker at redde hele verden. Det ville da være dejligt. Men jeg mener klart, at vi med den handlingsplan og med de initiativer til at hjælpe offeret hjem og på fode i hjemlandet gør en kæmpestor indsats og godt kan være vores ansvar bekendt.

Kl. 17:48

Kl. 17:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra fru Line Barfod.

Kl. 17:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Line Barfod for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 17:50

Line Barfod (EL):

Jeg må indrømme, at jeg synes, det er ret uhyggeligt, hvis Venstre virkelig mener, at Danmark bare kan sende de her ofre ud og ikke har noget ansvar for at sikre, at de ikke bliver handlet igen. Det mener jeg ikke er at leve op til det ansvar, vi har, heller ikke det ansvar, vi har set i lyset af, at det er folk her i Danmark, der har holdt dem indespærret og voldtaget dem gang på gang. Der mener jeg at vi har et ansvar for, at de får muligheden for at få et andet liv, hvor de ikke bliver handlet igen. Det var den ene bemærkning.

Den anden drejer sig om det, ordføreren sagde, og det forslag til vedtagelse, der var om at tage ministerens redegørelse til efterretning. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå set i lyset af ordførerens indlæg. Ordføreren sagde i sit indlæg, at Venstre er imod, at man skal have mulighed for ophold, hvis man vidner. Men det, ministeren sagde i sin redegørelse, var, at hvis man skal have ophold ud over de 100 dage, kan man kun få det, hvis man vidner. Derfor kan jeg simpelt hen ikke få de to ting til at hænge sammen.

Kl. 17:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:49

Line Barfod (EL):

Jeg mener så, at vi har et ansvar for, at når vi sender nogen ud, er det så forberedt og de har restitueret sig så meget – er kommet sig så meget og har fået en historie, de kan fortælle – at vi er sikre på, at vi ikke sender dem lige i kløerne på bagmændene igen, og at vi har et ansvar for at sikre, at der er nogen, der følger op, nogle ngo'er, man samarbejder med, så der er en sikkerhed for, at de ikke bliver handlet igen. Det mener jeg er den forpligtelse, vi har.

Nu nåede ordføreren ikke at svare på det andet om, hvordan det hang sammen. Det håber jeg så kommer nu, for jeg synes, at det er et stort problem, ligesom jeg synes, at det er et stort problem, at ordføreren i sit indlæg lød, som om hun var enig med velfærdsministeren, ligestillingsministeren, der jo til B.T. den 16. maj har udtalt det samme, som ordføreren siger her, altså at der nok skal være nogle kvinder, der hellere vil være sexslave i Danmark end være i hjemlandet.

Jeg synes, det er utroligt at mene, at der er nogen, der kommer hertil, og som, fordi de har en mulighed for at få ophold her, vil acceptere at være offer for menneskehandel. Det kan jeg simpelt hen ikke forestille mig, så ydmygende, som det er.

Kl. 17:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Karen Ellemann (V):

I fru Line Barfods indledning til spørgsmålet her kommer der et fuldstændig urimeligt angreb på den indsats, som jeg netop har redegjort for lig-

Kl. 17:51

Karen Ellemann (V):

Jeg er ked af, at jeg ikke fik mulighed for at besvare den anden del af spørgsmålet, men lige nu oplever jeg et fuldstændig urimeligt angreb, i forbindelse med at jeg skulle have udtalt det, som fru Line Barfod netop har stillet et spørgsmål om. Det har jeg på ingen måde sagt, og det mener jeg absolut ikke er tilfældet. Jeg omtaler netop de handlede kvinder som ofre, og det gør jeg naturligvis i respekt for deres situation. Så jeg vil meget have mig frabedt at få tillagt en sådan udtalelse, som ordføreren netop er kommet med.

Kl. 17:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 17:52

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes, det ville være dejligt, hvis vi kunne holde os til en rimelig sober retorik. Det gælder også fru Karen Ellemann. Jeg synes, det er mærkeligt, at fru Karen Ellemann vil sige til fru Line Barfod – fordi fru Line Barfod mener, at vi altså også har et ansvar for at se, hvordan det går, efter at sexhandlede, misbrugte kvinder i Danmark er sendt til et andet land – at det jo ikke er et spørgsmål om at redde hele verden. Det her er et spørgsmål om, at vi redder, hjælper, måske, måske ikke – det er det, der ville være rart at vide – nogle kvinder, som er blevet misbrugt af, undskyld mig, danske mænd. Det er jo realiteten i det her. Hvis ikke der var en efterspørgsel, var der heller ingen handel. Det synes jeg da godt man kan sige at man har et ansvar for, uden at man får at vide, at man vil redde hele verden.

Jeg ønsker sådan set bare i al sin enkelhed at kigge på de der kvinder.

Kl. 17:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:53

Karen Ellemann (V):

Tak for opfordringen til, at debatten skal være sober. Det kan jeg kun være enig i.

Med hensyn til tidligere udtalelser om, hvorvidt jeg ønsker at redde hele verden, redegjorde jeg netop for, at jeg helt oprigtigt mener, at vi med den indsats og det tætte samarbejde i forbindelse med en eventuel hjemrejse, altså samarbejdet med organisationer eller pårørende derhjemme, jo netop gør et stort stykke arbejde.

Forslag til, om en sådan kontakt skal holde ved i 1 måned, 2 måneder eller 3 måneder, er noget konkret, vi i givet fald må kigge på, når handlingsplanen mod menneskehandel fra 2011 og videre frem ganske givet og desværre er nødt til at fortsætte, fordi det er et problem, vi fortsat vil være vidner til. Men jeg mener oprigtigt, at der er fokus på hjælp i hjemlandet.

Kl. 17:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Lone Dybkjær for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 17:54

Lone Dybkjær (RV):

Selvfølgelig er der fokus på det, altså, for det er jo direkte aftalt, og jeg går ikke ud fra, at man bryder de aftaler, vi har indgået på det her område.

Det, vi snakker om, er opfølgning. Jeg synes godt, man kan foretage en opfølgning, uden at man nødvendigvis skal påduttet, at man vil redde hele verden. Det er jo meget simpelt. Lidt i betragtning af de testsystemer, der i øvrigt indføres fra regeringens side, synes jeg, det måske kunne være en meget god kontrol også lige at sætte ind her.

I øvrigt vil jeg gerne spørge fru Karen Ellemann, om fru Karen Ellemann – nu skal jeg passe på, at jeg ikke kommer til at sige du eller et eller andet andet – virkelig mener, at man kan lave den indsats på 100 dage, som fru Karen Ellemann meget smukt beskriver, af et totalt ituslået menneske. Der kan ikke være nogen som helst tvivl om, at de kvinder, der er handlet, voldtaget og slået – det er jo det, de er – er i en meget sølle tilstand, en meget forfærdelig tilstand. Tror fru Karen Ellemann virkelig, at man på 100 dage kan nå alt det, fru Karen Ellemann siger, når vi i øvrigt kigger på andre forslag, hvor der skal noget længere tid til forskellige ting?

Kl. 17:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:55

Karen Ellemann (V):

Jeg går ud fra, at de fagfolk, der naturligvis er med i arbejdet med sådan en handlingsplan, har en ganske faglig begrundelse for, at 100 dage er et tidsrum, hvor man kan nå langt med en konkret indsats, en indsats, der er beskrevet både med psykologhjælp osv. Så jeg tror oprigtigt, at der kan nås meget.

Skulle det vise sig, at der er behov for længere tid, har ministeren jo netop også redegjort for, at der i visse tilfælde kan søges og gives dispensation, så man kan blive længere. Så jeg mener, der er rigtig mange muligheder.

Kl. 17:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er en kort bemærkning fra fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 17:56

Kirsten Brosbøl (S):

Det var netop det sidste, ordføreren var inde på, som jeg godt lige ville have bekræftet. Det var også noget af det, fru Line Barfod var inde på, nemlig det, at det jo i dag er sådan, at hvis man medvirker i en retssag, kan man få forlænget opholdsperioden ud over de 100 dage. Det vil jeg bare gerne lige have endeligt bekræftet, for der var ikke helt overensstemmelse mellem ordførertalen og det, ministeren sagde. Kan vi lige få bekræftet det?

Jeg kan forstå på ordføreren, at man ikke vil være med til at lave sådan en generel regel om mulighed for opholdstilladelse. Så er mit spørgsmål: Vil Venstre så være med til at sige, at vi i hvert fald ikke fremover sender folk ud af landet uden at have en sikkerhed for, at de ikke bliver sendt tilbage i armene på deres bagmænd? Kan vi ikke være enige om, at det er vigtigt at have en eller anden form for garanti, sådan som fru Line Barfod også spurgte ind til tidligere, for, at vi ikke sender folk tilbage i armene på deres bagmænd eller tilbage til en familie, som har været med til at handle dem, eller hvad det måtte være? Det er jo det, der er usikkerhed om i dag, sådan som vi også har fået nogle svar på.

Kl. 17:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 17:57

Karen Ellemann (V):

Med henblik på den første del af spørgsmålet om muligheden for forlængelse i tilfælde af, at man deltager som vidne i et opklaringsarbejde, har ministeren redegjort for, at der kan man søge om mulighed at forlænge sit ophold i Danmark. Jeg kan blot bekræfte, at det er det, ministeren har sagt.

Den sidste del af spørgsmålet handlede om risikoen for eventuel genhandel af kvinderne, og der har jeg i forbindelse med fru Lone Dybkjærs spørgsmål jo tidligere netop sagt, at jeg synes, det er relevant at kigge på, hvordan man kan

sikre sig, at noget sådant ikke sker. Det sker måske ikke til Danmark, så sker det til et andet land, men jeg mener allerede, at vi på nuværende tidspunkt i handlingsplanen med de 100 dage jo er med til at yde kvinden en stabilitet og ruste hende til at klare sig i sit hjemland. Om det skal beskrives nærmere, eller om der skal opfølgning med osv., er jeg da ikke uinteresseret i at kigge på. Men jeg mener oprigtigt, at der nu er rigtig gode redskaber til rådighed.

Kl. 17:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Kirsten Brosbøl for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 17:59

Kirsten Brosbøl (S):

Det er jo nok der, hvor vi ikke helt er enige, for sagen er jo, at det er utrolig svært at få opholdstilladelse i dag, hvis man er offer for menneskehandel. Der er de her 100 dage, men så ryger man altså også ud – det sker sådan set uanset hvad.

Så det, vi er optaget af, er, at man får en langt større sikkerhed for de her kvinder for, at de ikke bare automatisk bliver sendt ud af landet efter 100 dage – al respekt for den indsats, som Reden-Stop Kvindehandel og andre gør for at sikre en forberedt hjemsendelse, men vores pointe er, at de 100 dage i nogle tilfælde ikke er nok. Der er tilfælde, hvor der er behov for, at kvinden kan få opholdstilladelse i Danmark, hvis der er en risiko for, at hendes liv er i fare, hvis hun rejser hjem, og hvis der er fare for, at hun kan blive genhandlet. Det er den åbning, vi søger her i dag fra regeringspartierne side og fra flertallet her i Folketinget, om ikke man kan finde et fælles fodslag og sikre de her kvinder, så man ikke sender dem tilbage til et liv i stor usikkerhed, til genhandel, og i virkeligheden udsætter dem for livsfare.

Kl. 18:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 18:00

Karen Ellemann (V):

Det er jo en meget interessant og meget klar udmelding fra Socialdemokratiet. Der var tidligere fra de øvrige ordføreres side meget fokus på, hvad der skete med kvinden i hjemlandet, men nu handler det lige pludselig meget konkret om, at der skal gives opholdstilladelse. Jeg talte netop om, at der er mulighed for at få forlænget perioden her, sådan så man bliver rustet til sin

hjemrejse. Jeg taler ikke om en konkret opholdstilladelse.

Når fru Kirsten Brosbøl så sætter fokus på kvinder, der i givet fald er truede og har risiko for at blive genhandlet osv., vil jeg sige, at ministeren jo netop har redegjort for, at i tilfælde, hvor der simpelt hen er bagmænd, som står klar i hjemlandet til at begå overgreb, så kan kvinderne søge asyl og komme ind under asylreglerne.

Kl. 18:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 18:01

Karen Hækkerup (S):

Jeg håber, at Venstres ordfører vil bekræfte, at der kun er to kvinder i Danmark, der har fået ophold på den baggrund, som ordføreren lige redegjorde for. Når man slår op i Ekstra Bladet eller B.T. og kigger på antallet af sexannoncer, kan man måske godt selv med et utrænnet øje skimte og gætte sig til, at det ikke alle sammen er kvinder, der af sig selv har valgt at tage til Danmark, af sig selv har valgt et liv, hvor de skal leve så nedværdigende, som tilfældet er. Når man ved, hvor mange handlede kvinder, der er i Danmark, så er det altså pinligt, at det kun er to, vi har formået at hjælpe indtil nu. Det synes jeg ikke man kan løbe fra, og jeg synes, det vil være godt, hvis Venstre vil sige: Ja, vi ved godt, at det kun er to, vi har reddet, men det er sådan set også tilstrækkeligt for os, for vi er ligeglade med at redde hele verden, to er rigeligt. Det må åbenbart være den melding, vi skal tage til efterretning.

Kl. 18:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 18:02

Karen Ellemann (V):

Tak for spørgsmålet.

Jeg kan godt bekræfte, at der er to på det her tidspunkt. Jeg kan også bekræfte, hvor mange personer der rent faktisk gør brug af de muligheder, der er. Vi kan være ganske enige om, at på nuværende tidspunkt er det ikke tilstrækkeligt, for antallet af handlede er ganske givet væsentligt højere. Og hvad kan vi så i fællesskab gøre for, at de her muligheder rent faktisk bliver brugt, og hvordan kan vi få større fokus på det? Jeg mener i høj grad, at B.T. har udført en vigtig opgave her ved at sætte fokus på tingene og få det frem i lyset. Det giver også regeringen og

partierne mulighed for at redegøre for, hvad der er af værktøjer i en handlingsplan med nogle helt klare muligheder for at styrke kvinderne til at få et fornuftigt og respektable liv i deres hjemland.

Kl. 18:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Karen Hækkerup for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 18:03

Karen Hækkerup (S):

Man får det indtryk, at regeringen har været så optaget af at have en fast udlændingepolitik, at man helt har glemte det andet slagord, nemlig at den skal være fair. Den er ikke fair, sådan som vi behandler de her kvinder. Det er ikke fair, at slaver kommer til Danmark, dagligt bliver voldtaget, og når vi så får fat i dem, tilbyder vi dem ikke de ting, som vi ved vi er forpligtet til; vi sørger ikke for, at deres hjemrejse til hjemlandet er ordentligt forberedt; vi følger ikke op; vi føler ikke noget ansvar for de kvinder; vi vil bare have dem ud af vagten. Sådan må de kvinder forstå det, der foregår, for det er jo det, der i virkeligheden sker.

Jeg synes ikke, det er i orden, at regeringen vælger at sige: Nu må vi se tiden an, og vi har lavet en handlingsplan. Når vi nu ved, hvad virkeligheden er i forhold til handlingsplanen, i forhold til det, som rigspolitiet har vurderet der skulle til for at dæmme op for kvindehandel, så må vi jo bare konstatere, at det er ord. Det er flotte ord, men der er for lidt handling, og der er for mange kvinder, der dagligt bliver voldtaget, fordi regeringen ikke påtager sig den her opgave. Jeg synes, man skulle tage og sige: Vi vil gøre noget ved det nu, vi vil ikke vente til efter nytår, vi vil gøre noget ved det nu. Hvorfor er det, vi skal vente et halvt år? Hvorfor skal kvinderne vente over et halvt år mere, før regeringen siger, at det her er en akut indsats, som den tager fat på nu? Hvad er den gode forklaring på, at de skal vente over et halvt år, før man vil tage det her op igen?

Kl. 18:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:04

Karen Ellemann (V):

Jeg forstår ganske enkelt ikke ordførerens udbrud. Jeg har netop stået og redegjort for – og ministeren har redegjort for – hvad det er, der bliver gjort, og hvordan der bliver taget imod tilbuddene. Jeg har også været enig med ordføre-

ren i, at der er for få, der tager imod tilbuddene. Men vi kan vel ikke være uenige om, at tilbuddene er der, at mulighederne er der, og det er sådan set svar nok på det spørgsmål.

Kl. 18:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste er netop den socialdemokratiske ordfører, fru Karen Hækkerup.

Kl. 18:05

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Venstres ordfører har lige afsluttet sit indlæg med at sige, at tilbuddene er der, underforstået, at så kan kvinderne jo bare tage imod dem. Det samme gjorde integrationsministeren i sit indlæg. Her sagde integrationsministeren:

Kvinderne foretrækker tilsyneladende at rejse ud af landet, og de tager jo ikke imod tilbuddene.

Nu er det vel sådan, at man må spørge sig selv, hvorfor kvinderne ikke tager imod tilbuddene. Hvorfor føler de ikke tryk nok til at tage kontakt til danske myndigheder og fortælle danske myndigheder, hvad det er, de har været udsat for? Hvorfor tager vi det ikke på os som vores forpligtelse at sørge for, at vi ikke sender nogen ud, før vi har fået en ordentlig dialog med dem og har vist dem, at vi vil hjælpe dem? Vi skal sikre dem, og vi skal garantere for deres sikkerhed, også selv om den ender med at skulle sikres i et andet land.

Kvinder, som er blevet handlet, børn, som er blevet handlet, mænd, som er blevet handlet – der bliver handlet mennesker i dagens Danmark. Det er noget mærkeligt noget at forestille sig, hvor absurd koldt sådan nogle menneskehandlers hjerter må være; hvor kold og beregnende man kan være, når man sidder og tænker i at tjene penge på andre menneskers ulykke, på, at andre mennesker skal voldtages, på, at andre mennesker skal tilbyde seksuelle ydelser til nogle, de slet ikke har lyst til at være sammen med.

Mange af de historier, vi hører om menneskehandel, drejer sig om kvinder, der er blevet truet, der er blevet slået, og hvor der er blevet udstedt dødstrusler mod deres familier. De er måske også blevet truet med våben, låst inde, og hvad ved jeg. Det er kvinder, som vi bør hjælpe, og som vi kun kan betragte som ofre, og som vi har en forpligtelse til at hjælpe.

Vi ved, at vi har lavet en handlingsplan i Danmark, men vi ved, hvor dårlige vi er til at følge op på den handlingsplan, og vi ved også, hvor

dårlige vi er til at sørge for, at de her kvinder får den hjælp, som de skal have. Vi lavede en strategi tilbage i 2006. Rigspolitiet lavede en strategi, men den bliver ikke opfyldt. De nye politikredse er ikke kommet i gang på den måde, det var tiltænkt med at få sat fokus på kvindehandel eller prostitution i det hele taget. Vi har fået fat i alt for få bagmænd, og der har nærmest været en tendens til at ville lade området ligge, fordi det måske bare er for besværligt, og fordi man hellere vil alt muligt andet.

Men det synes jeg ikke man kan være bekendt. Jeg synes ikke, man kan være bekendt at være vidende om, hvilke mareridt de her mennesker, primært handlede kvinder, gennemlever dagligt, og så bare tillade sig at have den holdning til det at sige: Nå ja, vi har jo givet dem et tilbud, men de foretrækker tilsyneladende at rejse ud af landet.

Hvor ødelagte forestiller man sig ikke de her kvinder er? Hvor underkuede tror man ikke de er? Hvor bange tror man ikke de er? De er bange, både for at fortælle om, hvad der er sket, og for at samarbejde med myndighederne og eventuelt at rejse hjem.

De her kvinder arbejder som slaver i sexindustrien i Danmark. De betjener vores mænd, vores fædre, vores naboer, vores kollegaer, mænd i det danske samfund, som går til prostituerede, vel vidende, at de kvinder, de går til, er kvinder, som ikke selv vælger at skulle levere den ydelse, som de giver.

Det kan man have al mulig afsky for. Man kan kun have afsky for, at de mænd kan finde på at gøre sådan nogle ting, men kvindernes beskyttelse kan vi gøre noget ved. Det er et ansvar, som vi må tage på os. Mænd og kvinder i det danske Folketing burde stå sammen skulder ved skulder, ikke for at redde hele verden, men for at redde de kvinder, som er blevet slaver i vores land.

I Danmark er der kun ti mennesker, tror jeg det er, som er blevet dømt for menneskehandel, og det er meget, meget få, når man sammenligner med, hvordan indsatsen er i andre europæiske lande. Der er da også blevet udtalt kritik af os, også fra FN. Det er ikke særlig pænt, og det er ikke noget, vi skal være stolte af. Tværtimod burde vi tage os sammen. Vi burde have mere fokus på det her område, og vi burde sige: Selvfølgelig skal der være mulighed for at give en opholdstilladelse, ikke pr. automatik, men muligheden skal være der. De her kvinder er slaver,

og de skal betragtes som ofre, der fortjener vores hjælp, og den hjælp giver vi dem ikke i dag.

Kl. 18:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning til ordføreren fra fru Karen Ellemann.

Kl. 18:09

Karen Ellemann (V):

Jeg er rigtig glad for de korte, præcise spørgsmål, for det giver også anledning til at give et meget kort og præcist svar. Jeg kunne bare godt tænke mig at vide, hvor mange dage det var, de handlede kvinder havde mulighed for at blive i Danmark under Nyrupregeringen?

Kl. 18:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Karen Hækkerup.

Kl. 18:10

Karen Hækkerup (S):

For det første synes jeg, at spørgsmålet er fuldstændig usagligt, når vi nu ved, hvordan problemet er taget til i omfang, når nu vi ved, hvordan handel med mennesker er et fænomen, som er vokset og vokset, og når nu vi ved, hvordanstitutionsbilledet har forandret sig.

For det andet står jeg ikke på den her talerstol for at forsvare eller bekræfte ordføreren i noget eller for at bortforklare noget som helst, som en eventuel tidligere regering har gjort for 7 år siden. Jeg er sikker på, at den regering gjorde, hvad den kunne, at den levede op til sit ansvar. Men det ansvar, der nu påhviler Folketinget, påhviler V, K og O, som har flertal, og som altid bruger sit flertal til at stå skulder ved skulder. Det er det flertal, der har mulighed for at lave en ændring i loven, som kan sørge for at sikre de her kvinder – ikke alle mulige gamle forsidehistorier om gamle regeringer og om, hvordan det var under Stauning. Vi bliver nødt til at se fremad, vi bliver nødt til at indse, at de, der sidder med aben, er Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti. Man skal ikke komme og fedte noget af på gammel historieskrivning.

Kl. 18:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Karen Ellemann for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 18:11

Karen Ellemann (V):

Det er åbenbart svært at få svaret. Jeg kender faktisk svaret. På det tidspunkt var det 30 dage. Det er blot nævnt som en serviceoplysning.

Se, det, der jo er rigtig interessant, og som ordføreren netop bekræfter igen, er, at Socialdemokraterne nu går med på et forslag til vedtagelse, som pålægger regeringen at ændre i udlændingeloven. Det synes jeg er utrolig tankevækkende, for går Socialdemokraterne ikke også ind for en fast og en fair udlændingepolitik? Har man ikke støttet regeringens udlændingepolitik i årevis, bakket op om den? Er det nu lige pludselig et socialdemokratisk ønske at ændre på udlændingelovgivningen? Ja, det er det åbenbart. Jeg vil i hvert fald gerne have ordføreren bekræftelse af det endnu en gang, altså at man rent faktisk nu ønsker at ændre i lovgivningen.

Kl. 18:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:11

Karen Hækkerup (S):

Socialdemokraterne støtter på mange stræk regeringens udlændingepolitik, men vi støtter ikke den, der bliver vedtaget med hovedet under armen. Vi støtter, at der skal være en fast og en fair udlændingepolitik. Man kan altså ikke sige, at det er det, som regeringen lægger op til her. Det, som vi lægger frem nu i det her forslag til vedtagelse, er, at der skal kunne gives opholdstilladelse, ikke at det skal ske pr. automatik. Der skal bare kunne være den mulighed. Det synes jeg Venstre skulle tage og anerkende.

Det her betyder, at man kan hjælpe nogle kvinder, ikke fordi vi vil redde hele verden – jo, det ville vi faktisk gerne, men det ved vi godt ikke kan ske med ét lovforslag – men de her kvinder kan vi redde, og Venstre kunne også være med til at redde dem, hvis man altså ville, i stedet for at køre principrytteri og svinge sig højt op for at kunne sige, at man har en fast og en fair udlændingepolitik, for konsekvensen er, at vi svigter de her kvinder. Det vil vi ikke være med til, og derfor er der altså en del af regeringens udlændingepolitik, vi ikke bakker op om, nemlig den del, der er umenneskelig, og det er præcis den her.

Kl. 18:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Undskyld, der er en, der ønsker ordet. Jeg gør opmærksom på, at man også skal markere til formanden.

Det er noget teknisk – nå, det er lige meget. Fru Lone Dybkjær har muligheden for en kort bemærkning til ordføreren, værsgo.

Kl. 18:13

Lone Dybkjær (RV):

Jeg beklager. Jeg mente, at jeg fik et nik fra siden, og at det var ensbetydende med, at jeg også havde fået et nik fra formanden, men jeg beklager. Jeg havde dog i det mindste husket at trykke på knappen, det er dog noget.

Når vi nu er ude i en beskrivelse af de her dage, vil jeg sådan set blot bede fru Karen Hækkerup bekræfte, at udvidelsen af antallet af dage fra 30 til 100 skete fra den tidligere regerings side efter et pres fra oppositionen, altså skete ...

Kl. 18:13

Karen Hækkerup (S):

Den nuværende opposition?

Kl. 18:13

Lone Dybkjær (RV):

Nej, under Fogh Rasmussen-regeringen ...

Kl. 18:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der gives lige 30 sekunder ekstra. Tag lige den sidste sætning igen, for mikrofonen var vist afbrudt.

Kl. 18:13

Lone Dybkjær (RV):

Godt, jeg siger tak til formanden.

Jeg vil bede fru Karen Hækkerup bekræfte, at udvidelsen til 100 dage skete under Fogh Rasmussen-regeringen II fra 2005 til 2007 efter pres fra oppositionen. Det er mere, fordi fru Karen Ellemann jo ikke deltog i forhandlingerne på det tidspunkt og dermed kan forledes til at tro, at det var regeringens selvstændige initiativ at udvide fra 30 til 100 dage.

Kl. 18:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:14

Karen Hækkerup (S):

Jeg kan bekræfte, at det er den nuværende opposition i den her Folketingssal, der hele tiden har presset på for at få forbedret mulighederne for handlede kvinder, for at få forbedret de tidsfrister, der var, og for at få forbedret de handlingsplaner og strategiplaner, der hele tiden er blevet vedtaget. Jeg kan bekræfte, at det har været sådan. Alt, hvad der er sket, er sket modvilligt fra regeringens side. Det er oppositionen i Folketinget, som har presset på for at få anstændige forhold for handlede kvinder.

Kl. 18:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken. Det er Dansk Folkepartis ordfører, hr. Martin Henriksen.

Kl. 18:14

(Ordfører)**Martin Henriksen (DF):**

Jeg har jo selvfølgelig skrevet en ordførertale til i dag, men inden jeg går i gang med den, vil jeg sige, at debatten efter min mening allerede er blevet skævvredet en anelse. Det starter med, at en af forespørgerne, fru Line Barfod, går op og forklarer, at vi har haft en sag i Østrig. Jeg ved ikke rigtig, hvad det har at gøre med dagens diskussion. Og man fornemmer også næsten på nogle af de spørgsmål, som er blevet stillet, at de, der sådan set skulle være de skumle bagmænd, der står og tjener penge på det her, skulle være VOK-flertallet. Jeg synes næsten, at diskussionen bliver lidt for hysterisk en gang imellem, men det er jeg sikker på jeg kommer ind på, når der bliver stillet spørgsmål. Det skulle ikke undre mig.

I Dansk Folkeparti synes vi, at det er relevant, at Folketinget får mulighed for at diskutere dette alvorlige emne med jævne mellemrum. Der har jo været og er fokus på området, og med de input, vi får ude fra verden, er der noget, der kunne tyde på, at det er nødvendigt at fastholde fokus på området og naturligvis også holde regeringen fast på, at området kræver opmærksomhed og politisk fokus og handlekraft.

I den sidste handlingsplan, der løber fra 2007 til 2010, er der bl.a. af satspuljepartierne afsat 70 mio. kr. til nationale initiativer, der skal hjælpe handlede kvinder. Der er bl.a. under Velfærdsministeriet oprettet et center mod menneskehandel, som har til opgave at sikre ofre for menneskehandel en forbedret behandling under deres ophold her i landet. Folketinget har bl.a. vedtaget, at udlændinge, der har været udsat for menneskehandel, kan tilbydes en udvidet periode på op til 100 dage, og at udlændinge, der har været udsat for menneskehandel, kan tilbydes en forberedt hjemsendelse, hvor der bl.a. lægges vægt på, at der i hjemlandet så vidt muligt er en organisation til at tage imod den enkelte. I den forbindelse kan man overveje, om der er behov for at se på Danmarks forskellige bistandsprojekter til kvinder i forskellige lande.

Det er væsentligt at understrege, at der under opholdet her i landet gives tilbud om bl.a. psykologhjælp og juridisk bistand samt tilbud om

sundhedsfremmende behandling, hvis det vurderes nødvendigt for den enkelte. Hensigten er at medvirke til at styrke det enkelte menneske og dermed medvirke til at forhindre, at den pågældende bliver handlet igen, når vedkommende vender tilbage til sit hjemland.

I Dansk Folkeparti har vi den opfattelse, at man her i landet skal give de relevante og nødvendige tilbud, og at man i den pågældendes hjemland skal gøre, hvad der er muligt for at sikre det enkelte menneske de bedst tænkelige vilkår.

I Dansk Folkeparti lægger vi også vægt på, at børn, der ikke får opholdstilladelse i Danmark, skal tilbydes en forberedt hjemsendelse. Den forberedte hjemsendelse kan bl.a. indebære økonomisk hjælp til eventuelt at kunne starte på et skoleforløb og til køb af undervisningsmateriale. Der er også mulighed for hjælp og støtte til køb af medicin og/eller psykologbehandling. Vi sidder med andre ord ikke på vores hænder, og det agter vi heller ikke at gøre fremadrettet.

Jeg vil jo gerne understrege, også for seernes og tilhørernes skyld, at der ikke, så vidt vi er informeret i Dansk Folkeparti, siden de af ministeren nævnte lovændringer har været uledsagede mindreårige, der er vurderet som handlede – det tal skulle være opgjort i år den 16. maj – men det betyder jo ikke, at de ikke er der, og derfor skal der hele tiden være fokus fra politiets side og fra andre myndigheders side på især vilkårene for mindreårige, da menneskehandel kan have uoverskuelige konsekvenser, og det kan den selvfølgelig også have, når vi taler om voksne.

Jeg synes også, det er relevant at nævne – selv om det selvfølgelig er en debat, der tager udgangspunkt i, at det er integrationsministeren, der er i salen – at det er vigtigt at have fokus på bagmændene. Det er jo dem, der udnytter kvinderne, og det er for at sige det ligeud noget værre svineri. I 2002 udarbejdede regeringen en handlingsplan, og i 2005 kom der et tillæg til planen omhandlende børn, og på baggrund af erfaringerne kom der en ny handlingsplan, der gik fra 2007 til 2010, og der er derfor fokus på området.

I Dansk Folkeparti har vi bl.a. også sagt, at der kan være behov for at tilføre politiet flere ressourcer, og vi har jo flere gange fremsat forslag om, at der skal være flere betjente. De kan selvfølgelig også indgå i forbindelse med at bekæmpe menneskehandel.

Vi synes også, det er relevant at inddrage i diskussionen, at grænsekontrollen bør genoprettes, og hvis der uden om regeringen kan findes et flertal, der vil pålægge regeringen at genindføre grænsekontrollen, bl.a. med henblik på at bekæmpe kvindehandel, er Dansk Folkeparti selvfølgelig klar til at benytte sig af dette alternative flertal. Det vil så ikke ske i den her debat, men det vil kunne ske i debatten, som formentlig vil komme inden nytår.

Det er jo helt relevant også at diskutere nødvendigheden af grænsekontrol, når man kan se, at det vil være en god mulighed for at få et bedre overblik på og forhindre menneskehandel over grænserne på.

Det skal være ordene.

Kl. 18:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Der er foreløbig to korte bemærkninger. Først er det fru Line Barfod.

Kl. 18:19

Line Barfod (EL):

Det glæder mig, at ordføreren er enig i, at det er nødvendigt at fastholde et politisk fokus på dette område for at sikre, at der sker noget, og at der også er behov for hjælp til ofrene.

Så vil jeg gerne høre, om ordføreren og Dansk Folkeparti har den grundindstilling, at der her er tale om ofre, der skal hjælpes, og ikke om nogle, der skal behandles som illegale kriminelle. I B.T. fra den 11. maj kunne vi f.eks. læse om Hope, der nu har siddet fængslet i 6 måneder. Selv om det er hende, der er offer, er det hende, der sidder fængslet og ikke har anden udsigt, end at hun på et eller andet tidspunkt bliver sendt tilbage til sit hjemland. Jeg vil godt høre, om Dansk Folkeparti mener, det er nødvendigt, at vi får skabt en holdningsændring, så vi hjælper ofre for menneskehandel i stedet for at betragte dem som illegale kriminelle, sætte dem i fængsel og sende dem ud hurtigst muligt.

Kl. 18:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:20

Martin Henriksen (DF):

Jeg kan nok ikke forholde mig til den enkelte konkrete sag, men et offer er jo et offer og ikke en kriminel, så når man er offer for menneskehandel, skal der selvfølgelig tages udgangspunkt i, at der er tale om et offer. Det er jo også det, handlingsplanen går ud på, og også det, som jeg forsøgte at skitsere i min ordførertale.

Kl. 18:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Line Barfod for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 18:20

Line Barfod (EL):

Det vil glæde mig meget, hvis Dansk Folkeparti vil være med til at arbejde for, at vi også skal sikre, at man gør, hvad man kan for at identificere mulige ofre og give dem den hjælp, de har brug for, frem for at betragte de kvinder, man befrier fra bordellerne, som illegale, der skal udvises hurtigst muligt uden mulighed for at snakke med sociale myndigheder.

I forhold til muligheden for ophold har hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti jo den 15. maj til B.T. sagt, at man skal se på, om der er behov for længere ophold. Jeg vil godt høre, om det stadig er Dansk Folkepartis indstilling, og om det er det, der ligger i forslaget til vedtagelse, når der står, at man skal se på sagen igen inden nytår. Vil Dansk Folkeparti se på muligheden for længere ophold end de 100 dage?

Kl. 18:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 18:21

Martin Henriksen (DF):

Fru Line Barfod skal opfatte det, hr. Peter Skaarup har sagt, sådan, at hr. Peter Skaarup og undertegnede kommer fra et tænkende parti, som er i udvikling. Hvis vi skal have en ny politik på et område, vil vi gøre det efter meget grundige overvejelser, og hr. Peter Skaarups udtalelser er udtryk for, at Dansk Folkeparti løbende er inde i overvejelser på området her og om, hvad det kan være nyttigt at gøre, og hvad det kan være nyttigt ikke at gøre.

Kl. 18:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 18:21

Karen Hækkerup (S):

Nu siger Dansk Folkepartis ordfører, at Dansk Folkeparti altid laver politik efter at have gjort sig nogle grundige overvejelser, og at hvis man laver noget om, har man selvfølgelig overvejet fordele og ulemper grundigt.

Jeg må gå ud fra, at det, man overvejer, er, hvordan ens tilslutning blandt vælgerskaren vil være til det, som bliver overvejet rigtig grundigt. Jeg troede egentlig, at når Dansk Folkeparti

vælger at skifte politisk ståsted, er det normalt netop meget afhængigt af, hvordan man kan vinde vælgerne opbakning, og hvis det er en korrekt formodning, vil jeg bare som en serviceoplysning oplyse Dansk Folkepartis ordfører om, at hele 71 pct. af Dansk Folkepartis vælgere rent faktisk enten er helt enige eller enige i, at de kvinder skal have mulighed for at få opholdstilladelse i Danmark. Det er bare en serviceoplysning.

Så vil jeg stille et spørgsmål, og det drejer sig om flere betjente. Dansk Folkepartis ordfører siger, at man er villig til at se på, om der skal flere ressourcer til området, og fra Dansk Folkepartis side har man bl.a. stillet forslag om flere betjente. Betyder det så, at man har fortrudt, at man har skåret ned på politiet med dette års finanslov, hvor man skar ½ pct. af politiets og 1 pct. af domstolenes budgetter? Skal vi forstå det sådan, at når man igen skal til at diskutere politiets økonomi, vil man foreslå at trække de besparelser tilbage?

Kl. 18:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 18:22

Martin Henriksen (DF):

Jeg er ikke bekendt med de besparelser, som fru Karen Hækkerup nævner, men jeg er til gengæld bekendt med den undersøgelse, fru Karen Hækkerup nævner, og som er blevet foretaget af B.T. Det må trods alt trøste oppositionen og dermed fru Karen Hækkerup, at Dansk Folkepartis vælgere, i modsætning til hvad man typisk hører fra oppositionen, er så menneskelige, at de rent faktisk godt kan sætte sig ind i, hvor forfærdeligt det som kvinde må være at blive handlet.

Så vil jeg sige, at de udtalelser, som hr. Peter Skaarup og andre er kommet med, jo er udtryk for, at vi er inde i en løbende proces i Dansk Folkeparti, hvor vi kigger på, om der er ting, vi kan gøre anderledes for at komme det problem til livs. Hvis der er gode forslag og gode argumenter osv., synes vi, man skal bringe dem ind i debatten, og så lytter vi selvfølgelig meget gerne til dem.

Man kunne så stille et spørgsmål den anden vej: Er den socialdemokratiske ordfører også villig til at lytte til gode argumenter for at indføre grænsekontrol, da det jo har medført en stigende grænseoverskridende kriminalitet, at den blev afskaffet?

Kl. 18:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Karen Hækkerup for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 18:24

Karen Hækkerup (S):

Jamen så vil jeg da som endnu en serviceoplysning bare orientere Dansk Folkepartis ordfører om, at de besparelser, jeg nævnte, er dem, Dansk Folkeparti gik med til for at være med til at være det sikre blokflertal, da aftalen om finansloven for 2008 skulle indgås. Her skar man ½ pct. ned på politiet og 1 pct. på domstolene, selv om vi ved, at det var en rigtig skidt ting at gøre.

Det, jeg egentlig vil spørge til nu, er de grundige overvejelser, man gør sig, og den løbende proces, man åbenbart er inde i fra Dansk Folkepartis side. Det har jeg al mulig stor respekt for, og jeg tænker ingen grimme tanker om hverken Dansk Folkepartis vælgere eller nogen som helst andre. Alle vælgere er vælgere, som er lige meget værd og lige gode.

Det, jeg synes problemet tit er, er såmænd ikke vælgerne. Det er politikerne herinde, som i stedet for som vælgerne netop at tænke med hjertet og forstanden og kunne sætte sig ind i andre menneskers situation tit ender med at indgå en eller anden handel. Jeg synes, det vil være rigtig synd, hvis tiltag mod menneskehandel skal ende som et led i en politisk studehandel herinde, som handler om noget helt andet, og derfor vil jeg bare opfordre Dansk Folkeparti til, når man nu har gjort sig sine grundige overvejelser, ikke at tænke taktisk, men rent faktisk tænke på de mennesker. For så er jeg helt sikker på, at når vi når frem til nytår, vil vi kunne finde sammen med Dansk Folkeparti om det forslag til vedtagelse, som oppositionen netop har fremsat; så vil den også kunne få Dansk Folkepartis stemmer.

Kl. 18:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Og det var så det sidste ord i den korte bemærkning. Så er det ordføreren.

Kl. 18:25

Martin Henriksen (DF):

Jeg kan stadig ikke genkende de besparelser, som fru Karen Hækkerup nævner.

Jeg vil bare svare, som jeg sådan set allerede har svaret, nemlig at vi er inde i løbende overvejelser på det her område, og hvis andre partier også var inde i løbende overvejelser på andre områder, kunne det jo være, der også kunne komme noget positivt ud af det, i stedet for at

man fremstiller et billede som det, man har fremstillet via spørgsmål og andre ting, et billede af, at det flertal, der sidder på magten i dag, næsten er de skumle bagmænd, der sidder og tjener penge på, at de mennesker har det ulukkeligt. Jeg synes næsten, det har skinnet lidt igennem i den måde, debatten er blevet ført på indtil videre, at vi skulle være fuldstændig ligeglade med, hvordan de kvinder har det. Det er jo vælgertaktik, og det er jo politisk spin fra oppositionen at forsøge at fremstille det, som om VOK-flertallet skulle være fuldstændig koldt over for, hvordan de her kvinder har det. Det er jo fuldstændig absurd.

Så synes jeg, fru Karen Hækkerup stadig skylder et svar på – det kan fru Karen Hækkerup så ikke give, men så kan man jo lade det hænge i luften – om Socialdemokraterne vil overveje at genindføre grænsekontrollen, så man kan få et bedre overblik over og føre bedre kontrol med den menneskehandel, som vi forhåbentlig kan få forhindret ved at genindføre grænsekontrollen.

Kl. 18:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning, og den er fra fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 18:26

Pernille Vigsø Bagge (SF):

De kvinder, vi taler om her i dag, har jo været udsat for både voldtægt og vold og trusler, og nu synes jeg lige, at jeg kan huske, at Dansk Folkeparti i den her samling har fremsat nogle beslutningsforslag, som skal skærpe straffen for lige præcis voldtægt og partnervold og den slags.

Jeg går ud fra, at de her forslag har til hensigt at skærpe retssikkerheden over for ofrene. Og da de her kvinder jo også er ofre for de samme forbrydelser, går jeg ud fra, at Dansk Folkeparti også har en lyst til, at bagmænd og voldtægtsforbrydere og vold mod de her kvinder skal straffes. Men det kræver, at politiet har tid til at efterforske sagerne, rejse sigtelser osv.

I Norge har man taget konsekvensen og fordoblet refleksionsperioden i forhold til den danske, nemlig til 6 måneder, og ministeren svarer i et svar:

Under refleksionsperioden vil ofre for menneskehandel få muligheden for at tage stilling til et eventuelt samarbejde med politiet om efterforskning og retsforfølgelse af bagmænd.

Når nu Dansk Folkeparti er et meget tænken- de parti, kunne Dansk Folkeparti så ikke tænke

sig at være med til at udvide refleksionsperioden netop af hensyn til retssikkerheden?

Kl. 18:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Ordføreren.

Kl. 18:27

Martin Henriksen (DF):

Vi afviser sådan set ikke i dag at udvide nogen opholdsperioder. Jeg synes faktisk, at jeg har forsøgt at sige, at vi overvejer, om det skulle være en mulighed at udvide de opholdsperioder, som der er mulighed for at man kan få i dag.

Men jeg synes også, at når man hører diskussionen om, hvorvidt man skal have permanent opholdstilladelse eller asyl i Danmark, såfremt man er handlet kvinde, er der jo et eller andet sted, hvor diskussionen sådan halter lidt. For hvor mange af de her kvinder kommer egentlig fra andre EU-lande?

Det ville jo være absurd, hvis vi i Danmark skulle til at give mennesker fra andre EU-lande asyl. Så må man jo kigge på, om ikke man via et samarbejde med de her EU-lande, som nogle syntes var rigtig vigtige at få ind i EU, kunne få hjulpet de her kvinder på en eller anden måde. Så jeg synes også, at der er nogle nuancer i debatten, som ikke har været fremme endnu, og som godt kunne trænge til at komme frem i lyset.

Kl. 18:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Fru Pernille Vigsø Bagge for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 18:28

Pernille Vigsø Bagge (SF):

I SF's optik er et offer et offer, uanset om man kommer fra et EU-land, fra Danmark eller fra et helt andet sted på den anden side af kloden.

Jeg kunne godt tænke mig at få ordføreren til at forholde sig til, om man er et offer, og om den, der har forvoldt kriminaliteten, også skal straffes, uanset hvor offeret kommer fra, når man er offer for kriminalitet.

Kunne vi så ikke også få en garanti for, at Dansk Folkeparti også, når det her skal drøftes igen om ½ år ifølge forslaget til vedtagelse, har tænkt sig bedre om vedrørende den opholdstilladelse og så måske kan komme med et konkret svar her til Folketinget om, hvad det er, man vil gøre for de her ofre?

Kl. 18:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Ordføreren.

Kl. 18:29

Martin Henriksen (DF):

Jeg vil bestemt ikke udelukke, at Dansk Folkeparti på et tidspunkt kan komme med et konkret svar, og fru Pernille Vigsø Bagge vil formentlig være en af de første til at opfatte det, såfremt Dansk Folkeparti kommer med et konkret svar, og afkræve Dansk Folkeparti svar på, hvad det så helt konkret vil betyde. Det er jeg ganske overbevist om.

Men en af hensigterne med, at vi er med i et forslag til vedtagelse, der pålægger regeringen at måle virkningen af den her handlingsplan, er jo netop, at der overordnet set er tre ministerier, som er involveret i det: Justitsministeriet og Velfærdsministeriet, herunder ligger Ligestillingsministeriet, og Integrationsministeriet. Og i dag er det jo – i gåseøjne – kun integrationsministeren, der er til stede, og det ville jo være rimeligt, hvis man allerede før 2010 fik regeringen samlet set til at måle effekten af de forskellige initiativer, som er blevet taget på området.

For at vi kan gøre os kloge på, hvilke eventuelle nye initiativer vi skal tage, vil det kræve, at vi har et fornuftigt overblik over de initiativer, som samlet set er blevet taget af regeringen, og hvordan de har virket, før vi overvejer at gå videre på området.

Kl. 18:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 18:30

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes, det er gode åbninger, som Dansk Folkeparti kommer med her. Og jeg kan sådan set godt forstå, at Dansk Folkeparti i enhver sammenhæng bare siger, at vi skal lukke grænserne. Der kan man så spørge, om Dansk Folkeparti virkelig tror på, at man vil kunne klare nogen af de her problemer ved at lukke grænserne.

Men det, jeg bare gerne vil spørge til, er, hvad Dansk Folkeparti forestiller sig omkring de her målinger, som jo altså skal ske inden ½ år. Det er jo bemærkelsesværdig kort. Der står, at man skal måle virkningen af handlingsplanen, herunder 100-dages-reglen, så Folketinget inden nytår kan diskutere sagen igen. Er der sådan mere konkret en mistanke til et eller andet, som Dansk Folkeparti har lagt i det her, siden de er medforlagsstillere? Eller er det bare, fordi man måske ikke helt tror på, at den virker godt nok, og derfor må man hellere få den vurderet igen?

Kl. 18:31
Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
 Så er det ordføreren.

Martin Henriksen (DF):

Jeg skal da være ærlig og sige, at jeg ikke tror, at det, vi gør herinde på dette område, nogen sinde vil være godt nok. Vi vil desværre nok ikke kunne komme til at løse det her problem fuldstændig, men selv om vi så må sige, at det kan vi desværre nok ikke, så skal vi jo hele tiden gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for at forsøge at løse problemet.

Grunden til, at vi synes, det er rigtig godt, at det punkt er kommet med i forslaget til vedtagelse, er, at vi selvfølgelig ikke vil have, at man bare siger, at man fastholder status quo, vi vil løbende kigge på, om der er noget, vi kan gøre bedre. Og jeg må ærligt indrømme, at jeg på nuværende tidspunkt ikke har et samlet overblik – jeg ved ikke, om der er nogen herinde, der har det – over, hvordan den indsats fra de tre ministerier, som overordnet set er involveret i det her, går, og det synes jeg vi skal have på bordet.

Så er det jo oplagt, at Folketinget, måske ikke hver uge, men med jævne mellemrum, diskuterer det her, for det er et alvorligt emne, og der synes vi, at hvis vi siger, at det skal være før nytår, så har de tre ministerier mulighed for at kigge på tingene og koordinere det, der skal koordineres, og komme med en samlet evaluering af, hvordan det går på området, og på den baggrund kan vi så diskutere det videre.

Kl. 18:32
Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
 Så er det fru Lone Dybkjær for en sidste kort bemærkning.

Lone Dybkjær (RV):

Det er måske sådan set bare en detalje, men den er ikke helt uvigtig, for sådan som jeg husker det, er handlingsplanen til bekæmpelse af handel med mennesker finansieret af satspuljemidler, og det vil sige, at den jo ligger inden for det forhandlingsområde, der omfatter satspuljemidlerne, hvor alle partierne i statspuljeaftalen så skal være enige om, hvad der skal ske.

Jeg synes, det er fint, at man vil pålægge regeringen at gøre det, men burde det ikke have været inden for rammerne af satspuljen, og vil ordføreren ikke give tilsagn om, at man selvfølgelig overholder de aftaler, der er vedrørende satspuljemidlerne, hvilket vil sige, at hvis der skal ske

ændringer i dem, bliver de partier, der står bag satspuljemidlerne, inddraget?

Kl. 18:33
Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
 Så er det ordføreren.

Martin Henriksen (DF):

Jeg kan bekræfte, at Dansk Folkeparti synes, det er en god idé at overholde indgåede aftaler, og jeg synes også, det er en god idé, at man, når nu en kreds af partier – om det skal være i satspuljekredsen eller andre steder – mødes for at diskutere, hvad man skal gøre fremadrettet, så har fået regeringen til at måle effekten af det, som den har gjort på området. Det må være i alles interesse.

Så kan jeg ikke lade være med at sige, at diskussionen i dag – måske ikke i så mange af spørgsmålene til mig, men i de spørgsmål, der er blevet stillet førhen – afspejler en holdning om, at det siddende VKO-flertal ikke har formået at tage det her område alvorligt. Så vidt jeg ved, er det rent faktisk sådan, at Danmark som et af de første lande i verden leverede en handlingsplan, hvor man forsøgte at iværksætte en koordineret indsats for at bekæmpe kvindehandel.

Den sidste regering nedsatte en arbejdsgruppe, og denne regering kom med opbakning fra Dansk Folkeparti allerede i 2002 med en af de første handlingsplaner i verden, og det synes jeg faktisk siger noget om, at det er et område, som vi selvfølgelig tager alvorligt og fortsat vil tage alvorligt.

Kl. 18:34
Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
 Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og det er SF's ordfører, og det er fru Pernille Vigsø Bagge.

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er helt utroligt, at vi skal blive ved med at være vidne til en helt uanstændig behandling af ofre for den ledeste og mest gemene form for kriminalitet overhovedet i Danmark i dag. Som et moderne samfund og en velfærds- og retsstat gør vi simpelt hen ikke indsatsen godt nok, når det kommer til at sikre ofre for menneskehandel.

Kvinder bliver som udgangspunkt betragtet som kriminelle frem for som ofre for en grov forbrydelse, og de ekspederes ud af landet uden den nødvendige støtte og hjælp. Det er åbenbart oven i købet velfærdsministerens opfattelse, at

de handlede kvinder, der lever med daglige overgreb, vold og anden tvang, foretrækker livet i Danmark under de her horrible betingelser frem for at komme hjem.

Justitsministeren har i en tidligere forespørgselsdebat talt om alle de initiativer og tiltag, der i medfør af politireformen ville blive implementeret i løbet af 2007. Det blev fremhævet, at politiet ville begynde registreringen af indsatsen mod prostitutionens bagmænd i politiets elektroniske registreringssystem. Men hvordan er det lige, det er gået med politiets indsats?

Det er desuden blevet sagt, at samtlige politikredse inden den 1. juli 2007 skal indberette til rigspolitiet om opgaver og ansvarsfordeling i relation til den politimæssige indsats over for kvindehandel. Det er blevet sagt, at samtlige politikredse inden udgangen af 2007 skal have foretaget kontrolbesøg på samtlige kendte bordelvirksomheder og have iværksat konkret efterforskning mod prostitutionens bagmænd uden at afvente anmeldelser. Det sker alligevel, at Københavns Politi åbent erkender, at politiet har mere end svært ved at komme den ulovlige kvinde- og menneskehandel til livs, og at prioriterede sager ifølge B.T. den 19. maj kun er dråber i havet.

Nu har DR's dokumentarprogram så afsløret, at prostitutionsbranchens bagmand har kronede dage og tilsyneladende på ingen måde har fået indskrænket deres muligheder for at tjene styrtende med sorte penge på slavehandel i Danmark. Nu har justitsministeren da også spagt erkendt, at indsatsen kunne have været bedre.

Det ville derfor være på sin plads, at integrationsministeren nu også kommer ind i kampen og forholder sig til de omstændigheder, som en række mennesker er tvunget til at leve under i Danmark. Det faktum, at integrationsministeren hidtil konsekvent har undladt at forholde sig konkret til, at handlede kvinder og børn i Danmark langtfra får den nødvendige støtte og hjælp, men typisk ekspederes til udlandet som kriminelle, er ret betænkeligt.

De fine ord i handlingsplanerne om, at alle ofre for menneskehandel får tilbud om en veltilrettelagt og forsvarlig modtagelse i hjemlandet, følges ret sjældent op af reel handling. Det kunne derfor være rart, hvis vi kunne få den her drøftelse i dag til at munde ud i nogle pæne resultater, for så vidt angår, hvad der skal ske.

En udvidelse af ofrenes opholdsmuligheder er fuldstændig afgørende. I dag skal de jo sam-

arbejde med politiet for at få de 100 dages ophold i Danmark, men kvinderne er jo sjældent i en situation, hvor de som udgangspunkt føler tillid til politiet eller andre myndigheder, og et samarbejde med politiet kræver, at kvinderne i langt højere grad, end tilfældet er i dag, føler sig trygge.

I den her sammenhæng er og bliver øget vidnebeskyttelse og bedre opholdsmulighed absolut nødvendigt. SF fatter simpelt hen ikke, hvis oppositionens forslag til vedtagelse ikke kan få flertal. Det må virkelig være svært for regeringspartierne at blive ved med at trække på skuldrene ad virkeligheden på samfundets skyggeside.

Kl. 18:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig to korte bemærkninger. Det er først fru Karen Ellemann.

Kl. 18:38

Karen Ellemann (V):

Jeg har blot et enkelt spørgsmål. I Morgenavisen Jyllands-Posten har fru Pernille Vigsø Bagge skrevet, at der ønskes en kriminalisering af de mænd, der køber ydelserne. Det vil jeg gerne have lidt uddybende kommentarer til.

Kl. 18:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:38

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Vi synes i SF, at det er fuldstændig afgørende at se på efterspørgslen. Diskussionen begrænser sig rigtig tit til at være om ofrene og bagmændene, men det er jo en realitet, at 14 pct. af de danske mænd har købt eller køber seksuelle ydelser. Vi synes, at det er fuldstændig horribelt, at man ikke i højere grad kigger på efterspørgslen, ikke mindst fordi rigspolitiet egen handlingsplan også peger på, at rigspolitiet synes, at man skal kigge på efterspørgslen.

Kl. 18:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Karen Ellemann for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 18:39

Karen Ellemann (V):

Jeg synes sådan set ikke, at jeg fik svar på mit spørgsmål. Var det et klart ja til, at man samlet i SF mener, at mænd, der køber seksuelle ydelser, skal kriminaliseres?

Kl. 18:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:39

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Siden september 2005 har det været SF's officielle politik, besluttet af SF's hovedbestyrelse, at vi går ind for en kriminalisering af køb af sex, altså et forbud mod køb af sex. Så svaret er ja.

Kl. 18:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 18:39

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, at fru Pernille Vigsø Bagge fortsatte den stil fra andre ordførere, som har været heroppe og ligesom forsøgt at give et billede af, at der slet ikke bliver gjort noget.

Jeg vil så bare høre, om fru Pernille Vigsø Bagge ikke kan bekræfte, at Danmark var et af de første lande i verden, der lancerede en handlingsplan, og at man her forsøgte at koordinere indsatsen mod menneskehandel og forsøgte at koordinere indsatsen for at gøre noget socialt for de kvinder, som er blevet handlet.

Kl. 18:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:40

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Ja, man kan da sagtens sige, at der bliver gjort noget. Føromtalte Rose bliver smidt i fængsel i 6 måneder; sådan noget bliver der gjort.

Det er rigtigt, at de samlede satspuljeforligsparter har lavet handleplaner sammen. Jo, det er rigtigt, det kan jeg bekræfte. Det ved enhver jo, og det er klart, for omfanget af menneskehandel er steget eksplosivt de senere år, og derfor har det været nødvendigt at tage initiativer for at dæmme op for den menneskehandel, der foregår overalt i verden, herunder i Europa og i Danmark.

Kl. 18:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det er hr. Martin Henriksen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 18:40

Martin Henriksen (DF):

Det var godt, at SF kunne bekræfte, at Danmark var et af de første lande i verden, der forsøgte at levere en koordineret handlingsplan på det her område. Så har vi i hvert fald fået banket myten om, at der ikke blevet foretaget noget under VOK-flertallet, i jorden. Det kvitterer jeg selvfølgelig for.

Fru Pernille Vigsø Bagge bringer mig så videre til det næste spørgsmål, hvor hun siger, at der er sket en eksplosiv stigning på det her område. Jeg vil så gerne høre, om SF går med overvejelser om, hvorvidt det for at dæmme op for det her problem er nødvendigt at genindføre grænsekontrollen. Er det efter SF's overbevisning rigtigt, at man kigger på, ikke at lukke grænserne, som fru Lone Dybkjær sagde at Dansk Folkeparti ville, men at genindføre grænsekontrollen, så vi har mulighed for eventuelt at fange de folk, der fører de her kvinder ind i landet? Det kunne også være en forholdsvis logisk tanke.

Er det nogle tanker, som SF går med? Er det vigtigere på det her område at være i det gode EU-selskab og bruge de fine ord ved skåltalerne om, at vi er et forenet Europa osv., eller er det vigtigere for SF at tage det her redskab i brug, så vi på det her område kan få gjort noget ved kvindehandelen?

Kl. 18:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:42

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er i hvert fald klart vigtigt for SF at have åbne grænser og have en stor åbenhed mod udlandet – både mod EU og resten af verden. Det er der ingen tvivl om.

Vi tror, at der er rigtig mange ting, man kan tage i brug for at bekæmpe kvindehandel og menneskehandel. Jeg er så glad for, at fru Karen Ellemann var inde på et forbud mod køb af sex, for vi tror, det er et rigtig vigtigt middel til at stoppe efterspørgslen. Vi synes, det er et rigtig vigtigt middel at signalere til samtlige kunder, at det her accepterer vi ikke. Vi accepterer ikke, at man går ud og køber andre til sex. I øvrigt er det i forvejen ulovligt, og derfor synes vi, det ville være fint, hvis politiet også brugte indsatsen mod de her bagmænd.

Men til det der med at lukke grænserne vil jeg sige: Nej, det er Dansk Folkepartis politik og alene Dansk Folkepartis politik. Det kommer SF aldrig til at støtte.

Kl. 18:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren, og vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er den konservative ordfører, hr. Mike Legarth.

Kl. 18:42

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Jeg siger tak til formanden.

Jeg skal på vegne af vores ordfører, fru Helle Sjelle, læse følgende op:

I efteråret havde jeg en sen aften mulighed for at besøge Reden på Vesterbro og her få et indblik i det hårde liv, som bl.a. de handlede kvinder lever. Selv om jeg kun fik et øjebliksbillede af det liv, gjorde den oplevelse alligevel et stort indtryk. For mig er der derfor ingen tvivl: Kvindehandel er noget af det mest afskyelige, der findes, og den kamp er en kamp, der bør kæmpes og bør have topprioritet. Vi bør ikke bare lade stå til og acceptere kvindehandel som en naturlig del af vores samfund, men bør gøre en aktiv indsats for at hjælpe kvinderne og komme handelen med mennesker til livs.

Derfor synes vi Konservative også, at det er positivt, at der i de senere år er blevet udarbejdet flere handlingsplaner til bekæmpelse af menneskehandel. Det er planer, der skal sikre en helhedsorienteret indsats, og som indeholder alt lige fra forebyggelse til et øget samarbejde mellem de sociale organisationer og myndigheder. Men det store spørgsmål er naturligvis, om den indsats, der ydes i kampen mod menneskehandel, er tilstrækkelig. Når man læser aviserne og deres dækning af området, skal jeg indrømme, at man kan komme i tvivl.

Med hensyn til de ting, der sker på integrationsområdet, har ministeren allerede påpeget, at der skete en hel del ændringer sidste år. Bl.a. blev refleksionsperioden udvidet til 100 dage og tilbuddene om hjemsendelse forbedret. Det er tiltag, der gerne skulle være med til at få ofrene for menneskehandel til at føle sig mere trygge og dermed også gøre dem bedre i stand til at vidne mod bagmændene – alt sammen tiltag, som vi Konservative bestemt støttede.

Men det er naturligvis tankevækkende, at ministeren også kan redegøre for, at kun en enkelt kvinde indtil nu har taget imod tilbuddet om at blive her i længere tid og få forberedt sin hjemsendelse. Det tyder ikke på, at der er et massivt behov for at foretage ændringer på området. Dertil kommer, at der allerede i dag er mulighed for, at handlede kvinder kan få opholdstilladelse, hvis de risikerer at blive forfulgt i deres hjemland.

Alt i alt er vi Konservative af den opfattelse, at det er en god idé at give de nuværende regler en chance. Lad os se på sagen igen til nytår, som forslaget til vedtagelse lægger op til.

Jeg skal så afslutningsvis sige, at fru Helle Sjelle desværre ikke kunne være her i dag og debattere det her punkt. Min indsigt er begrænset,

så jeg vil henvise spørgsmål til udvalgssamarbejdet senere.

Kl. 18:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 18:45

Karen Hækkerup (S):

Det er ikke en kort bemærkning til den konservative ordfører, men blot en henstilling til, at vi suspenderer mødet, indtil ministeren igen indfinder sig i salen.

Kl. 18:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Vi stopper lige midlertidigt ordførertalen.

Nu er ministeren til stede. Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er den radikale ordfører, og det er fru Lone Dybkjær.

Kl. 18:46

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Man må ikke sige noget til formanden, så jeg vil gerne indlede med at henstille til Præsidiet, at de over for ministrene præciserer reglerne om, at de skal være til stede i salen. Vi er godt klar over, at vi i oppositionen er rimelig meget til grin, men ligefrem at demonstrere det, ved at ministeren ikke er der – den minister, vi har i dag, er ikke den eneste, der ikke har været til stede i salen – må jeg på oppositionens vegne sige at jeg trods alt synes er en ny form for håndtering af Folketinget fra regeringens side.

Kl. 18:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Inden vi går videre i ordføreren indlæg, vil jeg godt sige, at når jeg ikke sagde noget, var det, fordi jeg herfra, hvor jeg sidder, ikke har mulighed for at se, om ministeren er her. Men jeg vil godt understrege, at uanset hvem der er minister, og uanset hvem der er regering, så er det selvfølgelig sådan, at når der er en debat til en minister, er ministeren til stede i salen. Sådan skal det være, og det vil blive præciseret, hvis det ikke har været tilfældet.

Værsgo.

Kl. 18:47

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil gerne sige til formanden, at det ikke var tilfældet. Ministeren var ikke til stede i salen, og selv om det var en fra regeringspartierne, der talte, mener jeg, at vi har en regel om, at ministre skal være til stede. Igen vil jeg gerne sige, at det

ikke er første gang, at det er sket fra regeringens side, og så vil jeg ikke hænge andre ministre ud, der ikke er til stede her i salen, men jeg synes, der er behov for, at det præciseres. Altså, jeg er godt klar over, at ministeren er ligeglad med, hvad vi siger, men formalia skal vel i et vist omfang overholdes.

Nå, til emnet. Kvindehandel er en af de tre største illegale økonomier på verdensniveau. Den er på niveau med illegal våbenhandel, og den er på niveau med narkotikahandel. Derfor er det simpelt hen et alvorligt problem, som vi også er nødt til at tage så alvorligt, som det her tilsiger. Jeg vil gerne sige, at vi ikke vil dadle VKO-partierne i den her sammenhæng. Vi har alle sammen et fælles problem med det her spørgsmål.

Jeg vil ligesom SF's ordfører godt understrege, at vi ikke kommer videre i den her diskussion, uden at vi også kigger på efterspørgslen. Det, som er interessant, er, at der stadig væk ikke, så vidt jeg ved, er straffet en eneste mand, som der jo er tale om, selv om det allerede i dag faktisk er ulovligt at dyrke sex med handlede kvinder mod betaling. Det fremgår af nogle forskellige paragraffer, at det her, når de sættes sammen, tolkes som voldtægt.

Jeg synes blot, at man måske godt kunne præcisere det. Derfor har Det Radikale Venstre tidligere fremsat forslag – og vil gøre det igen – om, at det præciseres i straffeloven, på linje med at det er præciseret i straffeloven, at man ikke må dyrke sex med prostituerede under 18 år, sådan at vi i hvert fald er sikre på, at mændene ved det. Jeg tror sådan set, at mange mænd tror, at det er fuldt lovligt at dyrke sex med kvinder i Danmark, og det er det også, bortset fra hvis kvinderne er handlet. Så ved jeg godt, at det altid kan diskuteres, om man kan vide det eller ej, men jeg synes måske nok, at hvis kvinden er forslået eller kvinden ikke forstår et ord dansk eller noget i den stil, så kan vi med rette sige, at man måske burde have en vis mistanke om, at der var tale om en ufrivillig handling fra kvindens side.

Jeg understreger det, for hver gang vi diskuterer kvindehandel, synes jeg også, det er nødvendigt, at vi diskuterer efterspørgslen. Var der ingen efterspørgsel, var der jo ligesom ingen handel.

Det, der så er spørgsmålet, er, hvad vi så gør, når det nu er sagt, at omfanget er så stort. Ja, i Danmark har vi altså 33 årsværk inklusive rigspolitiet, der beskæftiger sig med det. Det er så

dan ca. 3-4 folk pr. region. Nu kommer det an på, om vi taler om valgregioner eller de andre regioner, men hvis vi taler om de fem regioner, er det klart, at tallet er lidt større, og hvis vi taler om valgregioner, er det lidt mindre – det er ligegyldigt, tallet er 33 spredt ud over landet, og det er jo ikke særlig meget. Det er ikke særlig meget, for vi ved, at der netop er tale om en spredning over hele landet, og det gør selvfølgelig, at vi skal yde en særlig indsats.

Det afspejler sig også i antallet af sigtelser. Der har været 33 sigtelser, og man kan jo sige, at det klart er flere, end der tidligere har været, men det er så bare et udtryk for, at der tidligere slet ikke har været gjort nok, og der er jo også tale om, at handelen eksploderer.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt vi gør nok for kvinderne. Det gør vi efter De Radikales opfattelse ikke. Vi mener ikke, at de 100 dage er tilstrækkeligt til alt det, som vi i og for sig har vedtaget skal gøres. Jeg vil også sige, at de 100 dage for vores vedkommende jo var et forsøg på at drive regeringen videre end de fastlåste 30 dage, og eftersom det med de 100 dage opstod andre steder, kunne vi altså få regeringen med til de 100 dage, og det var da i hvert fald et skridt på vejen. Jeg tror altså bare slet ikke, at det er tilstrækkeligt, fordi kvinderne jo ofte er i en situation, hvor de ikke har tillid til myndighederne, og hvor de er ødelagte i forvejen, og derfor skal der langt mere til.

Nu kommer ministeren næppe på talerstolen igen, men der er en ting, jeg undrer mig over. Rigspolitichefen har skrevet, at man bør overveje at underrette relevante sociale organisationer om disse konkrete politiaktioner, sådan at de får mulighed for at være til stede. Det synes jeg man må diskutere nærmere, sådan at vi kan se, om det ikke ville være et godt udgangspunkt for en mere effektiv handling og måske en større tryghed hos de handlede kvinder, hvis de sociale organisationer var til stede allerede på det tidspunkt, hvor man satte ind med aktionen.

Så er der spørgsmålet om forslagene til vedtagelse. Det Radikale Venstres står selvfølgelig bag det forslag til vedtagelse, som vi har fremsat, og jeg skal sige, at jeg til dels også har talt med hr. Jørgen Poulsen på vegne af Ny Alliance, som desværre ikke kan være til stede, men helt bækker op om det her forslag til vedtagelse, og absolut heller ikke føler, at de 100 dage er tilstrækkeligt.

Når vi overhovedet ikke kan støtte regeringens forslag til vedtagelse, sådan som det fore-

ligger her, selv om vi da er tilhængere af, at man får mulighed for at diskutere sagen igen inden nytår, er det, fordi man vil tage regeringens redegørelse til efterretning, og regeringen afviste jo i sin redegørelse blankt at diskutere et udvidet ophold.

Kl. 18:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig en enkelt kort bemærkning, og den er fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 18:53

Martin Henriksen (DF):

Ja tak. Når nu det her område betyder så meget for Det Radikale Venstre, og jeg forstår, at man er villig til at tage alle de redskaber i brug, som måtte være nødvendige, for at vi kan dæmme op for menneskehandel, vil jeg høre, om det så indgår i Det Radikale Venstres overvejelser at genindføre grænsekontrollen. Der er jo ikke tale om, at man skal lukke grænserne. Der er ikke tale om, at man ikke må rejse andre steder hen i EU, eller hvor man ellers har lyst til at rejse hen. Det er slet ikke det, der er tale om. Der er bare tale om, at man genindfører grænsekontrollen eventuelt i en forsøgsperiode, og så kan vi jo efter den forsøgsperiode se, om det har haft en effekt på antallet af handlede kvinder i Danmark. Hvis det betyder så meget for Det Radikale Venstre, er det så noget, Det Radikale Venstre vil være indstillet på at indføre i en forsøgsperiode?

Kl. 18:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:54

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er glad for, at Dansk Folkeparti stiller spørgsmålet, så jeg kan svare klart: Nej, det er ikke noget, Det Radikale Venstre overvejer. Vi tror ikke på, at det er den rigtige model. Vi tror på, at der skal andre modeller til end grænsekontrol.

Kl. 18:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Martin Henriksen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 18:54

Martin Henriksen (DF):

Ja tak. Men lad os nu sige, at man skal tage alle redskaber i brug og man som parti mener, at det er meget væsentligt at gøre noget ved det her område. Det har jeg også i min ordførertale redegjort for er væsentligt for Dansk Folkeparti,

og derved var der jo også en åbning fra Dansk Folkepartis side, med hensyn til at man skulle diskutere de muligheder for ophold, som er i lovgivningen i dag. Fra Dansk Folkepartis side er der en åbning på det område, fordi vi siger, at hvis der er gode argumenter, der kan vise, at der måske er behov for det, så vil vi overveje det. Hvis nu man kan levere nogle gode argumenter til Det Radikale Venstre, vil Det Radikale Venstre så være indstillet på og åben over for – ligesom Dansk Folkeparti har været det – i hvert fald på en overvejende og tænkende facon, at genindføre grænsekontrollen i en forsøgsperiode? Så kan vi jo se, om det har en effekt.

Kl. 18:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren, der får ordet. Værsgo.

Kl. 18:55

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstre er jo som bekendt ikke argumentresistent, og derfor vil vi altid høre på de argumenter, der er. Vi har selvfølgelig også diskuteret det her. Der er jo masser af mennesker, der kan komme ind i landet, og som alligevel vil smutte forbi en grænsekontrol, og som man ikke nødvendigvis kan se om er handlede. Det er jo altså ikke sådan, at folk fra forskellige dele af verden ikke kan komme til Danmark, og derfor tror vi slet ikke, det er metoden.

Vi mener, det er andre ting, der skal til end at indføre grænsekontrol, som i øvrigt så vil have en lang række andre ulemper. Vi mener i øvrigt også, at det personale, der skal anvendes til grænsekontrol, måske passende kunne anvendes til efterforskning i det her. Så tror jeg for alvor vi ville kunne begynde at få fat i bagmændene.

Kl. 18:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det Ny Alliances ordfører ...

Kl. 18:56

Lone Dybkjær (RV):

Nej, jeg talte for Ny Alliance.

Kl. 18:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jamen jeg tror, hr. Anders Samuelsen er kommet ind og vil sige noget. Er det korrekt?

Ja. Så der bliver talt to gange for Ny Alliance. Det er sikkert ikke i modsætning til hinanden. Værsgo til hr. Anders Samuelsen.

Kl. 18:56

(Ordfører)

Anders Samuelsen (NY):

Da vores ordfører på området desværre er blevet forhindret i at møde op, har jeg fået lov til at holde hans tale:

De kvinder, vi her taler om, hører til samfundets mest udsatte. Det er kvinder, som bogstavelig talt lever en udsat tilværelse uden for vores gadedør. De er blevet handlet – købt og solgt – af skrappelløse menneskehandlere, som har udnyttet deres eller deres forældres fortvivlede fattigdom. Mange af dem er kommet til Danmark i den tro, at de kan få et arbejde. I stedet præsenterer bagmændene dem for en evigt voksende regning og sender dem ud på gaderne som prostituerede. De er helt i hænderne på disse bagmænd.

Ofte bliver de udsat for vold og overgreb, men de tør ikke gå til politiet eller myndighederne, da de ofte er her på falske papirer, og hvis de bliver afsløret, bliver de sat i fængsel og sendt ud af landet, hvor bagmændene ofte står parat og sender dem på nye opgaver.

De tør ikke gå til lægen, når de er syge eller er blevet mishandlet; de tør ikke tale med nogen af frygt for represalier mod dem selv eller mod familien derhjemme.

Debatten her i dag viser, at der er stor vilje til at løse problemet. Regeringens handlingsplan for bekæmpelse af menneskehandel rummer en række fornuftige tiltag, heriblandt at refleksionsperioden er blevet udvidet til 100 dage, så ofre for menneskehandel, der samarbejder om forberedt hjemsendelse, kan få en udrejsefrist på op til 100 dage.

Vi tror i Ny Alliance, at hvis vi virkelig vil gøre noget ved det her problem, må vi for det første i langt højere grad gå efter bagmændene, og samtidig må vi begrænse efterspørgslen ved at gøre det kriminelt og strafbart at købe sex af kvinder, som er handlet. Det skal være forbudt på samme måde, som man kan sige at det er forbudt at købe hælvarer. I den sammenhæng synes vi i Ny Alliance, at den finske lovgivning på området er interessant og kunne være et forbillede. Vi kender godt argumentet om, at bevisførelsen kan være vanskelig, men det er den jo sådan set også, når det drejer sig om hæleri i andre sammenhænge, men der er jo ingen, der drømmer om, at det ikke skal være kriminelt at aftage hælvarer.

For det andet synes vi, at vi i meget højere grad, end vi gør i dag, bør hjælpe ofrene for

kvindehandel. Når en kvinde beslutter sig for at fortælle politiet om de bagmænd, der har handlet hende, løber hun en meget stor risiko. Hun risikerer faktisk sit liv – hævnen for, at hun er gået til politiet, kan være stor. Selv såfremt en eller to bagmænd bliver dømt og kommer i fængsel, er der mange andre bagmænd, der kan true hende, når hun vender hjem til sit hjemland. Vi skal jo huske på, at vi taler om store, velorganiserede internationale bagmandsnetværk. Det ved ofrene, og de er bange, og derfor vidner de ofte ikke.

Når en kvinde sætter sit eget liv på spil for at hjælpe med at ramme bagmændene og på den måde forsøger at forhindre, at andre kvinder lider samme skæbne, som hun selv har lidt, må vi hjælpe hende, vi må beskytte hende. Derfor mener vi, at vi må se nærmere på den belgiske model, hvor ofre, der vidner mod bagmændene, har mulighed for at opnå beskyttelse i form af opholds- og arbejdstilladelse. En sådan lovgivning vil ikke kun kunne øge kvindernes sikkerhed, den vil også, som vi har set i Belgien, hjælpe politiet i dets kamp mod bagmændene. I Belgien vidner langt flere ofre end i Danmark. Derfor har politiet i Belgien også langt større succes med at få bagmændene dømt.

Det er altid svært at håndtere dette med opholdstilladelser – men vi synes, det er rimeligt, at kvinder, der hjælper politiet med at afsløre bagmændene og dermed bringer sig i en situation, hvor deres liv er truet, også har krav på beskyttelse.

Vi har også bemærket, at Europa-Kommissionens ekspertgruppe i 2004 foreslog, at der gives opholdstilladelse til de mennesker, som er blevet ofre, fordi de har hjulpet myndighederne med at uskadeliggøre bagmændene. Under alle omstændigheder synes vi, at det må veje tungt, når man behandler deres behov for beskyttelse.

Kl. 19:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til Ny Alliances ordfører. Og så er det integrationsministeren.

Kl. 19:00

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg skal bare knytte et par korte bemærkninger til debatten her ved afslutningen.

Jeg bemærkede, at fru Line Barfod var inde på, at man fra Reden-Stop Kvindehandel sad og ventede forgæves, fordi politiet ikke kom med disse kvinder. Det vil jeg godt tale nærmere med

fru Line Barfod om; det vil jeg selvfølgelig prøve at undersøge og tage op, det er kun rimeligt.

Men så vil jeg sige, at når fru Line Barfod sådan ligesom skælder mig ud for systemtænkning, må jeg afvise det. Det, jeg sagde, var, at hvis man begynder at give opholdstilladelse med prostitution som et opholdsgrundlag, så risikerer man, at nogle søger til Danmark med den undskyldning i håb om at få opholdstilladelse. Det vil undergrave hele systemet, det vil mistænkeliggøre de kvinder, som vi netop er enige om at vi skal forsøge at hjælpe, og som så vil blive dårligere stillet.

Men det er jo præcis det der med at forsøge at hjælpe dem, der er så vanskeligt, fordi de ikke engang tager imod de 100 dage. Man taler nu om mere end 100 dage, men sandheden er, at de ikke engang tager imod de 100 dage – de forsvinder, og de ønsker ikke at samarbejde om udrejse. Jeg gentager altså, fordi der er sket flere sammenblandinger også her i løbet af debatten:

Hvis man vil medvirke til en forberedt udrejse, hvor man undervejs i forløbet her i landet kan få alle mulige forskellige former for bistand og forholdene derhjemme bliver undersøgt, så kan man få op til 100 dages frist. Det har ikke noget med efterforskning at gøre. Hvis politiet af efterforskningsmæssige grunde ønsker, at en handlet kvinde skal have opholdstilladelse med henblik på at hjælpe til under efterforskning og domsforhandling, kan der uafhængigt af det her gives en opholdstilladelse, og endelig kan kvinden naturligvis søge om asyl.

Så er der blevet rejst spørgsmålet, om vi kan rejse garantier for udlandet. Nej, det kan vi ikke. Det skal vi heller ikke, andet end at vi jo har det meget vigtige system, at man kan søge om asyl, og man bliver ikke sendt hjem til forfølgelse, for så har man fået asyl inden. Men der er jo altså igen problemet, at de kvinder slet ikke vil benytte sig af den forberedte hjemsendelse, hvor man også kigger på forholdene derhjemme, for de forsvinder, de kommer ikke og tager imod den hjælp.

Så vil jeg da lidt spydigt sige, at det da er rart, at Socialdemokratiet og De Radikale pludselig er blevet så interesseret i kvindehandel, som tilfældet er. Der er blevet stillet spørgsmål om, hvad man selv gjorde, da man var i regering, og det kan godt blive lidt trættende at blive konfronteret med, men det er jo altså en oppositionsprivilegium altid at komme med alle mulige påstande og indvendinger uden at have undersøgt sagen og uden overhovedet at tage ansvaret for

noget som helst. Sådan er det, og sådan må det også være, men så må det også være rimeligt, at vi spørger, hvad det egentlig var man selv gjorde.

For at svaret nu bliver i overensstemmelse med historien i stedet for fru Lone Dybkjærs forestilling om, hvordan det var i de gode gamle dage, da De Radikale havde magten og senere i de første år som position, så synes jeg, at jeg lige vil læse op af, hvad der står her på min skærm. Fru Lone Dybkjær var med til at fremsætte beslutningsforslag nr. B 113 den 4. april 2006, hvor man foreslår, at refleksionsperioden skal sættes op fra 15 dage til 3 måneder. Man kan altså ikke i sin vildeste fantasi finde på noget, der ligger ud over 3 måneder. Det blev besvaret af regeringens forslag, der endte med en refleksionsperiode på 100 dage. Så kom nu ikke med det hykleri! Det står sort på hvidt her: B 113 fra folketings-samlingen 2005-06. Går vi tilbage, til dengang partierne var i regering, var det endnu ringere.

Sandheden er, at kvindehandelen først er kommet på dagsordenen, efter at denne regering er tiltrådt. Det er de kolde kendsgerninger; det kan man se i Folketingstidende.

Så har der været rejst spørgsmål, specielt fra Dansk Folkepartis side, om at få en redegørelse. Det synes vi er fornuftigt. Vi tager gerne Dansk Folkeparti med i forberedelserne, og vi er fælles om det forslag til vedtagelse, som der skal stemmes om i morgen, så jeg kan forsikre om, at vi indgår i et samarbejde om det.

Kl. 19:05

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er der en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 19:05

Line Barfod (EL):

Det glæder mig, hvis ministeren vil se nærmere på det her med, at kvinderne slet ikke har fået tilbuddet om at tale med sociale myndigheder eller med ngo'er som Reden-Stop Kvindehandel. For noget af det, som jo er fuldstændig afgørende, hvis man skal kunne hjælpe ofre for menneskehandel, er, at de så overhovedet bliver identificeret som ofre for menneskehandel, og det kræver jo, at de snakker med nogle af dem, som har ekspertisen i det.

Så sagde ministeren, at det ikke nytter, hvis vi giver mulighed for ophold på grund af prostitution. Jeg går ud fra, at det var en fortalelse. For der er ingen her, der har talt for, at prostitution skulle være en lovlig opholdsgrund.

Det, vi har talt om og har foreslået i vores forslag til vedtagelse, er, at hvis man er offer for menneskehandel, skal det være en mulig grund – ikke en automatisk grund, men en mulig grund – til opholdstilladelse, og det er det, jeg synes der er behov for at få diskuteret og få nærmere undersøgt, også når ministeren siger, at de jo slet ikke tager imod tilbuddet om at få en forberedt hjemsendelse. Men det er jo netop derfor, der skal være mulighed for et længere ophold, som ikke er afhængigt af, at de samarbejder om en forberedt hjemsendelse, men hvor de først kan falde til ro, og derefter kan man begynde at snakke med dem om, hvad det er for nogle fremtidsmuligheder, de har, hvis vi skal sikre, at de ikke bliver handlet igen.

Kl. 19:06

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det ministeren.

Kl. 19:06

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu beklager jeg, at jeg brugte ordet prostitution. Det er klart, at vi taler om den prostitution – det har man vel lov til at kalde det; rufferi er det set fra den anden parts side – som har handelen som baggrund.

Men jeg kan altså ikke være enig med fru Line Barfod i, at det her skal være et selvstændigt opholdsgrundlag, og det er jo det, fru Line Barfod nu bekræfter at det skal være. Det er vi simpelt hen fuldstændig uenige om. Uanset hvordan man vender og drejer det, er de personer her ulovligt, og der har vi altså fået vedtaget de 100 dage, som jeg synes er en god lov. Men det viser sig altså desværre, at de pågældende ikke vil bruge den.

Kl. 19:07

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det fru Line Barfod for endnu en kort bemærkning.

Kl. 19:07

Line Barfod (EL):

Jeg er godt klar over, at ofrene for menneskehandel er her ulovligt. Det er jo derfor, vi foreslår, at der skal komme en lovlig opholdsgrund, så de ikke kun skal have mulighed for et længere ophold, hvis de vidner.

Derfor vil jeg høre, om ministeren er enig i det, fru Karen Ellemann sagde i sit indlæg fra Venstre, om, at hun mente, det var forkert, hvis muligheden for ophold afhang af, at man samarbejdede med politiet, og at det gav retssikkerhedsmæssige problemer og andre problemer.

For det er jo det, der har været ministerens svar her, nemlig at der er mulighed for længere ophold end de 100 dage, hvis man samarbejder med politiet om at vidne mod bagmændene. Erfaringen flere steder fra – og det er jo også det, ministeren selv siger erfaringen er – er, at mange af kvinderne jo slet ikke tager imod tilbuddet, fordi de slet ikke er i stand til det på det tidspunkt, hvor de snakker med politiet første gang, og derfor er det, vi foreslår, at der bliver en længere periode, så de har muligheden for at falde til ro og har muligheden for at få tillid til systemet i Danmark, og så kan det være, at vi forhåbentlig kan få dem til at vidne.

Kl. 19:08

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 19:08

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Altså, de regler, som jeg hører fru Karen Ellemann referere til, er de regler, som egentlig mere er til for efterforskningens skyld. Jeg har jo netop prøvet at gøre rede for, at der her er to spor. Der er det, der er til for kvindernes skyld, altså at de kan få en ordentlig hjemrejse, og at de kan få en frist på op til 100 dage. Men så er der det andet, der er til for efterforskningens skyld, for at få ram på bagmændene, og det er, hvor politiet har brug for vidner og derfor også anmoder om, at visse af vidnerne, kvinderne, kan blive her.

Der er meget stor forskel på, om vi indfører et opholdsgrundlag, hvor man bare selv siger, at man vil samarbejde med politiet og gør det i et vist omfang, og at man så får opholdstilladelse. For ud over det, jeg allerede har sagt der er af betænkeligheder ved den slags, er der yderligere det, at en domstol ikke vil tillægge et sådant vidne særlig stor betydning; hvis man sådan i alt for høj grad kommer af sig selv og siger, at man vil samarbejde med politiet, så er det vidne ikke troværdigt.

Kl. 19:08

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 19:09

Lone Dybkjær (RV):

Jo, men vi kan jo sagtens bruge meget tid på tidligere tider.

Jeg mener, at der er stor forskel på den tidligere regering og den her regering, det siger sig

selv. Men der er jo også forskel på de problemer, man står over for.

Den tidligere regering kunne jo ikke nedsætte en rekrutteringskommission – problemet var arbejdsløshed. Den her regering har et problem med at skaffe arbejdskraft. Så kan vi diskutere, hvorfor den har nogle problemer. Den tidligere regering diskuterede heller ikke terrorspørgsmålet, bortset fra lige ved regeringens afgang, for det var lige ved slutningen af den tidligere regering, vi havde World Trade Center-angrebet. Så selvfølgelig ændrer problemerne sig.

Med hensyn til spørgsmålet om kvindehandel må jeg også i lyset af mine egne erfaringer med udlandet sige, at kvindehandel altså i højere grad er kommet på dagsordenen, og det, jeg synes vil være ret interessant at få belyst, er sådan set – og det håber jeg at integrationsministeren eller regeringen som helhed gerne vil være med til at belyse – den stigning, der er i antallet af udenlandske prostituerede, formentlig handlede kvinder. Alle, der opholder sig ved det marked, er enige om, at der har været en dramatisk vækst. Det er også forskellen mellem den tidligere regeringsperiode og den her regeringsperiode. Men dermed har jeg jo ikke påstået, at det er regeringens skyld, at de er kommet.

Kl. 19:10

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det ministeren.

Kl. 19:10

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen jeg synes, historien er meget interessant. Jeg er helt enig med fru Lone Dybkjær i, at det er den her regering, der har afskaffet arbejdsløsheden, og at vi nu søger arbejdskraft i udlandet i endnu højere grad end før; det er en god udvikling skabt af denne regering.

Med hensyn til at der ikke skulle have været terror inden 2001 under den socialdemokratiske regering, kan jeg altså komme i tanker om masser af terrorhandlinger, så det har ikke noget med sagen at gøre. Og kvindehandel fandt også sted inden.

Det er altså tankevækkende – og jeg synes, det skal siges igen og igen, så det kan høres – at fru Lone Dybkjær ikke kunne forestille sig mere end 3 måneder for ganske få år siden, og nu vil man overbyde regeringen. Det virker ikke seriøst.

Kl. 19:11

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Fru Lone Dybkjær for endnu en kort bemærkning.

Kl. 19:11

Lone Dybkjær (RV):

Nej, det er jeg helt med på at integrationsministeren ikke mener. Jeg mener sådan set heller ikke, at integrationsministeren er særlig seriøs, og så står vi der.

Jeg prøvede i min tale – men jeg er helt med på, at ministeren var optaget af andre ting – at redegøre for, hvorfor vi var gået ind for 3 måneder. Så er det da fint, at regeringen overbød med 100 dage. Men jeg sagde meget udtrykkeligt, at det var det, vi regnede med at vi kunne få igennem. Hvis vi havde stillet op med ½ år, så havde vi virkelig fået at vide, at vi var fuldstændig håbløse – og det gør vi så i forvejen, men så på et andet grundlag.

Men med hensyn til spørgsmålet om, at kvinderne ikke er der, vil jeg spørge: Kan ministeren ikke godt forestille sig, at den måde, som politiet har ageret på inden for det her område, kan betyde, at de kvinder, der er handlet – med deres baggrund og det, de har været udsat for, måske før de blev handlet – ikke har den store tillid til myndighederne, og at de derfor ikke ønsker at gå ind i en dialog med myndighederne? Og derfor vil jeg sige, at jeg synes, at det, Rigspolitichefen siger, om, at man må overveje, om Reden og andre sociale myndigheder ikke skal med i forbindelse med selve aktionen, kunne være en god model med hensyn til at gøre kvinderne mere trygge.

Kl. 19:12

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det ministeren.

Kl. 19:12

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen det er da interessant at høre, at man kun foreslog 3 måneder for at få forslaget igennem. Man kan så sige, at de holdninger, der er givet udtryk for i dag, ikke vidner om det samme formål, altså at man vil have tingene igennem.

Med hensyn til politiet er jeg altså nødt til at gøre opmærksom på noget. Man har jo sagt til fru Line Barfod, at vi godt vil undersøge nærmere, om kvinderne ikke bliver bekendt med det tilbud, der er. Men politiet er altså til for at efterforske forbrydelser, og netop under denne regering har vi med den meget store politireform – sammen med andre partier – jo prioriteret kvin-

dehandel meget højt. Vi mener også, at det på lidt længere sigt vil vise sig, at man med de nye politikredse, som er meget mere slagkraftige, med uddannelse af politifolk, med analyse, i meget højere grad vil kunne få afsløret bagmændene. Men det er klart, at politiet må fokusere på opklaringen af forbrydelserne, og det er ikke altid rart for dem, som kommer i søgelyset.

Kl. 19:13

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Kirsten Brosbøl for en kort bemærkning.

Kl. 19:13

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg synes faktisk, det er ret tydeligt, at den nuværende integrationsminister ikke er den minister, der tidligere har deltaget i de folketingsdebatter, vi har haft, om menneskehandel. Når man kan stå på talerstolen i dag og sige, at det er den nuværende regering, som har været frontkæmper for, at vi skulle have udvidet beskyttelsesperioden, må jeg bare sige, at så har man altså ikke fulgt ret godt med i debatten dengang.

Hvis den nuværende integrationsminister havde været til stede de gange, hvor vi har diskuteret udvidelse af beskyttelsesperioden, ville hun vide, at den daværende regering og den daværende minister gang på gang afviste, at det var nødvendigt at udvide perioden fra de 30 dage. Det var udelukkende på baggrund af et massivt pres fra oppositionen, at man så overbød med de 100 dage. Men det kan vi jo nok ikke blive enige om i dag.

Det, jeg bare vil bede ministeren om at bekræfte, er, at der jo er forskel på at diskutere, hvor lang beskyttelsesperioden skal være, og så det, som ligger i det forslag til vedtagelse, som vi har fremsat, nemlig om der skal være mulighed for opholdstilladelse i Danmark, hvis man vurderer, at det simpelt hen er til fare for kvinden at blive sendt ud af landet.

Ministeren blander altså tingene sammen, når hun siger, at vi snakker om beskyttelsesperioden på 100 dage, eller hvor lang den nu skal være. *(Den fg. formand (Jens Vibjerg):* Ja tak). Det, vi er optaget af, er, at vi får en diskussion om ...

Kl. 19:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak! Tiden er godt og vel gået.

Så er det ministeren.

Kl. 19:14

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg tror godt, jeg kan tillade mig at sige, at det er spørgeren, der nu blander tre forskellige ting godt og grundigt sammen.

Jeg har helt klart forklaret, hvad de 100 dages refleksionsperiode betyder, nemlig at der skal være ordentlig tid til en forberedt hjemsendelse og også med forberedelser i hjemlandet, hvis det er muligt.

Hvad forslaget til vedtagelse præcis går ud på, må de partier, der står bag, jo vide noget bedre end mig, men jeg er i hvert fald imod, at der skabes et særligt opholdsgrundlag nu. Det må jeg sige.

Når spørgerne taler om fare for den pågældendes liv, må jeg jo bare sige, at hvis man er forfulgt af grunde, som er nævnt i flygtningekonventionen, behøves der ikke et nyt opholdsgrundlag; det er allerede til stede, og man kan søge om asyl i Danmark.

Kl. 19:15

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det fru Kirsten Brosbøl for endnu en kort bemærkning.

Kl. 19:15

Kirsten Brosbøl (S):

Ministeren blev i sin replik nu her ved med at henvise til de 100 dage, og at kvinderne jo ikke ønsker det, så hvorfor overhovedet diskutere et opholdsgrundlag.

Der er vores påstand i hvert fald, at grunden til, at mange af kvinderne fraskriver sig denne beskyttelsesperiode, jo netop er, at de ikke kan se noget perspektiv i egentlig at få den hjælp, de har behov for, fordi de netop, når de tager imod den her beskyttelsesperiode på 100 dage, skal skrive under på, at de vil samarbejde om forberedt hjemsendelse. Det er lige præcis det, der er problemet, og derfor afviser mange af de her kvinder overhovedet at tage imod vores hjælp, og så kan vi heller ikke give dem den forberedte hjemsendelse. Derfor siger vi altså på forhånd: Hvis I ikke kan det, tager vi altså overhovedet ikke noget ansvar for, hvad der sker med jer, når I rejser ud af landet.

Det synes jeg sådan set er et meget, meget alvorligt problem, som ministeren skulle tage lidt mere alvorligt end bare at komme med lidt beskyldninger om, at vi i oppositionen ikke tager det her problem alvorligt. Ærlig talt, det synes jeg simpelt hen ikke er rimeligt.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det ministeren.

Kl. 19:16

vedet har ret i sine påstande. Der rejses jo en række påstande her, hvorefter der stilles spørgsmål på baggrund af de påstande, der rejses, og det må justitsministeren gendrive.

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Hvis vi ellers kan identificere disse kvinder, har de et stående tilbud om en forberedt hjemsendelse i op til 100 dage, før de sendes hjem til mere ordnede forhold. Men de foretrækker altså at forsvinde selv. Jeg må så sige, at det overgår min forstand, hvordan vi skulle kunne undersøge forholdene der, hvor de rejser hen, når de er forsvundet og vi ikke aner, hvor de rejser hen.

Kl. 19:16

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Pernille Vigsø Bagge for endnu en kort bemærkning.

Kl. 19:18

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Pernille Vigsø Bagge for en kort bemærkning.

Kl. 19:18

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Ministeren har altså tidligere i dag været inde på både beskæftigelsesministerens område og justitsministerens område i forbindelse med terrorlovgivningen osv., så jeg tænkte bare, at hvis vi nu rettede fokus tilbage mod sagen og de handlede kvinder, kunne det være, ministeren havde lyst til at udtale sig.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg er altså nødt til at gøre opmærksom på, at ministeren ikke udtaler sig i overensstemmelse med virkeligheden, når ministeren påpeger politiets store indsats i forhold til denne problemstilling.

Kl. 19:17

Jeg kunne godt tænke mig at vide, om ministeren, som trods alt er kendt for at have en høj grad af retsbevidsthed og for at værne om retssikkerheden, ikke synes, det er meget betænkeligt, når vi bl.a. i B.T. de seneste uger har set eksempler på, at de her ofre er blevet behandlet som kriminelle og ikke som ofre. Er det ikke betænkeligt, og har ministeren ikke en stor trang til at øge retssikkerheden for de ofre, vi har været vidne til?

Kl. 19:17

Så overordnet her til slut: Med ministerens indstilling til retssikkerhed ligger det så trods alt ikke ministeren på sinde at gøre noget?

I december 2006, altså for halvandet år siden, sagde regeringens repræsentant i en forespørgsel om kvindehandel, at inden den 1. juni 2007 skulle samtlige politikredse indberette til rigspolitiet om opgave- og ansvarsfordelingen i relation til indsatsen over for kvindehandel – det er ikke sket – at samtlige politikredse inden udgangen af 2007 skulle have udarbejdet konkrete efterforskningsoplæg rettet mod prostitutionens bagmænd og have iværksat konkrete efterforskninger mod prostitutionens bagmænd uden at afvente anmeldelser – det er ikke sket – samt have foretaget kontrolbesøg på samtlige kendte bordelvirksomheder – det er heller ikke sket. Hvis de ting var sket, kunne det godt være, kvinderne havde fået et incitament til at tage imod de tilbud, myndighederne giver.

Hvad mener ministeren om, at det, regeringen lovede for halvandet år siden i forhold til de handlingsplaner, jo ikke er blevet ført ud i livet?

Kl. 19:18

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ministeren.

Kl. 19:18

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu ved spørgeren jo godt, at jeg ikke går direkte ind på andre ministres områder, så jeg er ikke i stand til at gennemskue, om spørgeren overho-

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ministeren.

Kl. 19:19

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu kan det vel næppe siges at være at gå ind på en anden ministers område at oplyse, at der var terror før 2001. Det er vist almindelig historieskrivning.

Det, som Integrationsministeriet og ministeren er optaget af, er jo de sociale forbedringer, som min forgænger, fru Rikke Hvilshøj, gennemførte i udlændingeloven. Det er det, jeg er optaget af. Jeg er ked af, at de kvinder ikke benytter sig af mulighederne, og det er også derfor, jeg har lovet forespørgerne, at jeg lige præcis vil se på, hvor meget de er bekendt med disse ting. Men der bliver altså ikke en udvidelse af opholdsgrundlaget, det er jeg nødt til at sige.

Kl. 19:20

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 19:20

Karen Hækkerup (S):

Integrationsministeren siger, at justitsministeren må gendrive fru Pernille Vigsø Bagges kommentarer. Jeg kan oplyse integrationsministeren om, at det kan justitsministeren ikke gøre. Jeg står her med et ritzautelegram fra den 14. februar med overskriften »Ingen specialgrupper mod prostitution«, og jeg tillader mig lige at læse lidt op:

»Politikredsene har tilsyneladende svært ved at leve op til den plan, som rigspolitichefen har lagt for indsatsen mod prostitutionens bagmænd.

I den nationale strategi fra 2006 står, at der skal etableres særlige grupper til netop denne type kriminalitet. Men det krav efterlever de færreste af de 12 politikredse i deres lokale strategier.«

Herefter følger en gennemgang af, at man slet ikke lever op til det, man tidligere har lovet.

Dermed kan man jo sige, at når integrationsministeren ikke vil komme ind på justitsministerens område, burde hun måske nok have sat sig ind i det alligevel, for det er jo kvinder, der hører under integrationsministerens område, det her kommer til at handle om, så det her er nogle oplysninger, som integrationsministeren aldrig har hørt om før.

Kl. 19:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ministeren.

Kl. 19:21

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu ved jeg jo, at fru Line Barfod er en meget forstandig kvinde og jurist, og derfor er jeg helt sikker på, at der var en særlig grund til, at forespørgslen kun var rettet til integrationsministeren. Jeg vil godt være fritaget for, at andre ministre blander sig på mit område, og jeg har det selv på samme måde over for mine kolleger.

Kl. 19:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Karen Hækkerup for endnu en kort bemærkning.

Kl. 19:21

Karen Hækkerup (S):

Jamen det er desværre et problem, man tit møder med denne her regering, at ministre sidder bag Berlinmure og kun vil kigge på deres eget lille område og fuldstændig glemmer, at der er en verden lige udenfor, som måske endda griber meget dybt ind på det område, vi har med at gø-

re. Det er uanset, om vi snakker kriminalitet, hvor det også handler om, om man burde inddrage undervisningsministeren, eller om man burde inddrage velfærdsministeren, når man snakker børn og unge, og når man snakker prostitution.

Uanset hvad man taler om, har regeringens ministre fået bygget en så stor Berlinmur op, at det ender med at gå ud over den indsats, man burde have gjort for at få nedbragt kriminaliteten, herunder handel med kvinder. Det kunne gøres meget bedre og meget mere effektivt, hvis man altså ville. Men det vil man åbenbart ikke, og så må vi tage til efterretning, at når der engang kommer en ny regering – og det gør der – kommer der også en anden politik på det her område, for det, der bliver gjort i dag, er jo simpelt hen for sølle.

Kl. 19:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ministeren.

Kl. 19:22

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Ja, når der engang kommer en anden regering, skal man vel tilbage til gamle dage og til, hvordan det var dengang; det kan vi godt huske. Men jeg gider slet ikke kommentere alt det med Berlinmure, for det er fru Line Barfod, der har bestemt, hvem forespørgslen i dag skal rettes til. Fru Line Barfod kan måske være utilfreds med handlingsplanen, men jeg er sikker på, hun ikke vil kunne bestride, at den er blevet til i samarbejde med en række ministre, så det må være fru Karen Hækkerup, der ikke har siddet længe nok i Folketinget.

Kl. 19:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til integrationsministeren. Og så er det fru Line Barfod som ordfører for forespørgerne.

Kl. 19:22

(Ordfører for forespørgerne)

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten, eller hvad vi nu skal kalde de meningsudvekslinger, der har været. Jeg tror, det er rigtig vigtigt, som mange har været inde på, at det er nødvendigt, at vi meget ofte har denne debat i Folketinget. Det er nødvendigt, at vi fastholder politisk fokus, for hvis ikke vi gør det, så bliver det her emne meget hurtigt nedprioriteret til fordel for andre ting. Derfor synes jeg, det er væsentligt, som andre også har været inde på i debatten, også at bemærke, at der er nogle medier, der har prøvet at

rejse det her spørgsmål, senest var der kampagnen i B.T. og DR's dokumentarudsendelse, men Information og andre har også tidligere haft indlæg, og Fagbladet, altså 3F's blad, har tidligere lavet en kæmpe kampagne og en stor underskriftsindsamling osv. Der er en række kvindesorganisationer, der også gør en stor indsats, bl.a. laver Soroptimisterne og Aktive Kvinder meget på det her område.

Nogle undrede sig over, hvorfor jeg startede forespørgselsdebatten med at sammenligne med sagerne fra Østrig, men jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, hvor lidt menneskehandel fylder i det samlede mediebillede og det samlede politiske billede på trods af de her kampagner, der har været, i forhold til f.eks. sagerne fra Østrig sammenholdt med, hvis det havde været heste, der var udsat for det samme. Vi taler her om, at der ifølge regeringens egne tal er omkring 250 handlede kvinder i Danmark, det vil sige, at der er mindst 250 voldtægter om dagen. Hvis der kom en historie i medierne om, at 250 heste blev voldtaget hver dag i Danmark, så er jeg sikker på, at vores mailboks ville blive fyldt med henvendelser fra borgerne, og der ville være masser af presse osv., der ville afkræve os svar på, hvad vi ville gøre.

Nu er det altså ikke heste, der bliver voldtaget her, det er kvinder, og jeg synes, det er rigtig, rigtig vigtigt, at vi gør en indsats for at stoppe det. Det er på mange områder. Det er justitsministeren, som skal ind, det er velfærds- og ligestillingsministeren osv., men det er altså også integrationsministeren, og det er derfor, jeg har rejst denne forespørgsel til integrationsministeren, for det handler også om at gøre noget for ofrene, først og fremmest for at hjælpe ofrene, fordi det er forfærdeligt, hvad de har været igennem, men også fordi erfaringerne fra hele verden meget tydeligt er, at skal vi gøre en indsats mod menneskehandel, skal vi prøve at få det bragt ned, så er det allervigtigste, vi skal gøre, at hjælpe ofrene, først og fremmest for at give dem en mulighed for at få et andet liv og ikke blive handlet igen, men også for at få dem til at stå frem og fortælle deres historie, forhåbentlig også i retten, men også i medierne, og for også at prøve at kunne bruge de historier til at forhindre, at andre lader sig lokke.

Hvis ikke vi gør noget for at identificere, hvem der er ofre, så er det klart, at så finder vi heller ikke nogen. Hvis ikke vi gør noget for at give dem ordentlig mulighed for at få hjælp, så er det klart, at der heller ikke er nogen, der efter-

spørger hjælpen. Derfor er vi så optaget af at få muligheden for et ophold, der ikke er bundet op på, at man samarbejder om hjemsendelse, og jeg håber meget, at den debat, som jeg kan forstå at regeringspartierne og Dansk Folkeparti ønsker vi skal have igen om et halvt år, så fører til, at man har fået undersøgt området nærmere, og at vi derfor på det tidspunkt kan få det længere ophold.

Jeg vil så også gerne sige, at jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at den amerikanske regering har været ude og kritisere Danmark i den her sag. Det er ikke så tit, at USA's regering finder anledning til at kritisere Danmark, men lige præcis på det her punkt mener det amerikanske udenrigsministerium altså, at det er et stort problem, at den danske regering ikke giver ofre for menneskehandel mulighed for opholds- og arbejdstilladelse.

Det synes jeg vi burde tage til efterretning. På den store FN-konference, der var i Wien i februar, kunne man høre folk fra hele verden fortælle om, hvad de gjorde. Der var en kvinde fra en delstat i Indien, der fortalte om, at når de identificerer et offer for menneskehandel, så giver de hende selvfølgelig et beskyttelsestilbud, de giver hende adgang til sociale ydelser, sundhedsydelser, stemmeret osv., for at hun kan blive en del af samfundet. De giver hende 10.000 rupees, så hun har noget at leve af, og når hun er klar til at flytte fra beskyttelsestilbudet, så får hun en bolig. Det er altså i Indien.

Vi plejer at betragte os som noget mere velstående end Indien. Vi burde have mulighed for at hjælpe de her kvinder. Jeg tror, at rigtig mange af dem på sigt ville ønske at komme tilbage til deres eget land, deres egen familie osv., medmindre selvfølgelig det er deres familie, der har solgt dem, men det kræver, at vi giver dem mulighederne for at komme sig, muligheden for at få en uddannelse og et arbejde og muligheden for at skabe sig et andet liv, og det håber jeg at vi kan få flertal for til efteråret.

Kl. 19:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 19:28

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes simpelt hen, at den her debat er ved at udvikle sig dybt useriøst. Først startede Enhedslisten med at gå op og fortælle om en sag fra Østrig, som overhovedet ikke har noget med den her diskussion at gøre, medmindre jeg fuld-

stændig har misforstået, hvad det er, vi har diskuteret her i dag, og så slutter man af med at tale om – hvis jeg hørte rigtigt – at heste skulle blive voldtaget, og at hvis det var tilfældet, var det meget mere alvorligt. Jeg synes, det er nogle fuldstændig mærkværdige ting, man drager frem i diskussionen.

Kan fru Line Barfod ikke se, at det sådan set er fru Line Barfod selv og Enhedslisten, der har stillet den her forespørgsel, som er med til at trække debatten ned på et niveau, hvor man dybest set diskuterer det her på en måde, som er plat?

Kl. 19:28

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 19:28

Line Barfod (EL):

Jeg har meget svært ved at se, at jeg trækker debatten ned; jeg prøver at trække debatten frem, for at vi kan få politisk fokus. Jeg synes, det er rigtig vigtigt indimellem at diskutere: Hvad er det for nogle sager, som vi bruger tid på at diskutere dels i Folketinget, dels i medierne og i den generelle offentlige debat? Jeg synes, vi har et ansvar som politikere for at være med til at sige: Hvad mener vi er væsentligt at diskutere?

Selvfølgelig ville det da også være væsentligt at diskutere, hvis der var 250 heste, der blev voldtaget, ligesom det er vigtigt at diskutere de dyrevelfærdssager, der kommer frem, når der er dyr, der bliver udsat for overgreb. Jeg synes bare, det er bemærkelsesværdigt, at sager om dyrevelfærd får meget mere opmærksomhed i pressen end sager om menneskehandel og kvinder, der bliver voldtaget, nøjagtig ligesom jeg synes, det har været mærkeligt at se debatten om, hvordan det kunne lade sig gøre i Østrig, at kvinder var spærret inde i kældre i mange år og blev voldtaget, uden at der skete noget, samtidig med at vi ved, at der er mange kvinder i Danmark, der bliver holdt indespærret og brugt som sexslaver.

Kl. 19:29

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det hr. Martin Henriksen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 19:29

Martin Henriksen (DF):

Fru Line Barfod fortsætter jo bare med at inddrage ting i debatten, som ikke har noget som helst med debatten at gøre. Det giver jo efterhånden overhovedet ikke nogen mening. Man påstår, at det slet ikke har fyldt noget i pressen,

og at det er derfor, Enhedslisten har rejst den her forespørgsel: fordi det ikke har fyldt noget i pressen. Så får jeg tilsyneladende eksklusive udgaver af de forskellige aviser, og det er tilsyneladende kun mig, der kan se, at der står noget i pressen.

Og så det her med, at man hele tiden giver indtryk af, at det flertal, der sidder nu, er fuldstændig ligeglad med, hvad det er, der foregår på det her område. Hvorfor støttede fru Line Barfod i 1990'erne en regering, som ikke kom med en handlingsplan på det her område? Jeg spørger bare. Var det ikke sådan, at den tidligere regering nedsatte en arbejdsgruppe – det er jo fint nok – og så er den her regering, da den kom til, bl.a. med opbakning fra Dansk Folkeparti, kommet med en handlingsplan i 2002? Er det ikke sådan, det forholder sig?

Derfor forstår jeg bare ikke, hvorfor man hele tiden dels inddrager nogle elementer i diskussionen, som slet ikke hører hjemme i diskussionen og simpelt hen bare gør det til en plat diskussion – jeg synes egentlig et eller andet sted, at det er dybt trist, at Enhedslisten gør det – dels forsøger at fremstille det, som om det flertal, der sidder, VOK-flertallet, er fuldstændig ligeglad med det her område. Er det ikke netop at trække diskussionen ned på et niveau, hvor den dybest set ikke hører hjemme?

Kl. 19:31

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det ordføreren.

Kl. 19:31

Line Barfod (EL):

Jeg tror, det er befordrende for debatten, hvis man lytter. Jeg startede sådan set mit indlæg med at glæde mig over de steder, hvor der har været noget i pressen; det, jeg undrede mig over, var bare, at det samlet set fylder så lidt i mediebilledet.

I forhold til at VKO-flertallet slet ikke gør noget, er det ikke noget, jeg har hørt nogen sige. Jeg har selv glædet mig over, at det ser ud til, at man åbenbart til efteråret vil tage diskussionen igen, og jeg håber, at vi til den tid kan få flertal for at give kvinderne mulighed for at få ophold, så der forhåbentlig er flere, der vil tage imod tilbuddet om at få en god hjælp og få mulighed for et andet liv.

Men jeg må bare påpege, at de mange gange, der er sket noget på det her område, har det altså været os andre, der er kommet med forslagene. Det center mod menneskehandel, der nu er

oprettet, foreslog jeg selv i et beslutningsforslag, et par år før handlingsplanen kom, men regeringen afviste det fuldstændig og sagde, at det var der overhovedet intet behov for. Så det der med, at det er regeringen, der har været udfarende hele vejen igennem, holder altså ikke helt.

Kl. 19:32

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til fru Line Barfod som ordfører for forespørgerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som tidligere nævnt finde sted i morgen, den 29. maj.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 137:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et klagenævn for ophavsrettigheder på internettet.

Af Hanne Agersnap (SF) og Ole Hækkerup (S) m.fl.

(Fremsættelse 08.05.2008).

Kl. 19:32

Forhandling

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Forhandlingen er åbnet. Kulturministeren.

Kl. 19:32

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil starte med at takke forslagsstillerne for forslaget. Piratkopiering er jo et stort problem for vores samfund. Vi kender ikke det præcise tal for problemets omfang, men vi har en række indikationer, der viser, at piratkopiering både af fysiske produkter og på nettet er stærkt stigende.

Piratkopiering har negative konsekvenser for samfundsøkonomien og for innovation og beskæftigelse. I en række tilfælde indebærer piratkopiering også sundhedsmæssige og sikkerhedsmæssige farer for forbrugerne.

De virksomheder og ophavsmænd, der bliver ramt af piratkopiering, bliver først og fremmest ramt på pengepungen og skal bruge unødige ressourcer på at håndhæve deres rettigheder.

Piratkopiering på nettet gør, at bl.a. vores komponister, udøvende kunstnere og andre ophavsrettighedsshavere ikke får den betaling for deres rettighed, for deres produkt, som de har krav på, og som gør, at de har mulighed for at leve af deres kreativitet.

Jeg er derfor også enig i, at det er vigtigt, at rammerne for at undgå piratkopiering både på internettet og i den fysiske handel skal være de rigtige. Der skal bl.a. være gode muligheder for at håndhæve sine rettigheder. Derfor har regeringen netop også sat fokus på at dæmme op for piratkopiering. Regeringen nedsatte i januar 2007 en tværministeriel arbejdsgruppe, som skulle udrede problemstillingerne om piratkopiering nærmere, også af piratkopiering på internettet.

Arbejdsgruppen er gået i dybden med at analysere problemet og har bl.a. set på, hvor stort problemet er, hvordan reglerne er, hvordan myndighederne samarbejder osv. Arbejdsgruppen har også set på, hvad man gør i andre lande, og har undervejs indhentet input fra alle væsentlige aktører, bl.a. virksomheder, rettighedshavere og forbrugere.

På baggrund af arbejdsgruppens konklusioner offentliggjorde regeringen i marts 2008 en bred vifte af initiativer for at styrke indsatsen mod piratkopiering bredt og dermed også piratkopiering på internettet.

For at mindske problemet er det vigtigt at have en bredspektret indsats, og regeringens initiativer spænder derfor også bredt. Regeringen har også lagt op til strammere sanktioner og bedre efterforskningsmidler på flere punkter, et styrket samarbejde mellem de danske myndigheder, en styrket international indsats og at ruste virksomhederne bedre og få mere bevidste forbrugere.

På en række områder er Danmark allerede i front, når det gælder bekæmpelse af piratkopiering. Reguleringen på ophavsretsområdet er et eksempel; f.eks. har vi allerede i dag en strafferamme på op til 6 år for særlig grove tilfælde af ophavsretskrænkelser. Når det gælder ophavsretskrænkende materiale på nettet, er det i praksis ofte vanskeligt at retsforfølge krænkeren. Ofte befinder den krænkende internetside sig f.eks. i udlandet, og i de situationer har rettighedshaveren jo reelt kun den mulighed at få stoppet adgangen til internetsiderne.

Sådan som reglerne er i dag, kan rettighedshaverne med fogedrettens hjælp pålægge bestemte internetudbydere at blokere for adgan-